

# *УЧИТЕЛЯ* *Еволюцията*<sup>за</sup>

*текстове от лекции и беседи  
на Петър Дънов*

*Съставител: Васил Василев*

София 2007

© *Васил Василев – съставител, 2007*  
e-mail: *vasilvbg@abv.bg*

© *сп. „Житно зърно“*  
e-mail: *jitnozerno@abv.bg*

## Съдържание

<b>1. ПРИНЦИПИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА</b>	5
<b>Еволюцията като проява на Бога</b>	5
<b>Животът като движение и космичен ритъм</b>	7
Двата конуса	9
Инволюцията	11
Еволюцията	12
<b>Еволюцията – резултат от работата на напреднали същества</b>	13
Христос	14
Напреднали същества	18
<b>Духът, Душата, Тялото</b>	19
Човешката гуша	19
Човешкият дух	20
Човешките обвивки (тела)	21
<b>2. ЗАКОНИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА</b>	24
<b>Еволюцията като процес на съзнанието</b>	24
<i>Еволюцията като придобиване на добродетели</i>	29
<b>Законо на Еволюцията</b>	29
Закон за добро и зло (полярност)	30
Закон за кармата	32
Закон за въплътяване и за вселяване	33
Закон за работата	34
Мъчение, труд, работа, служене	35
Закон за жертвата	35
Закон за Любовта	36
Закон за Вярата	37
Закон за Правдата	37
Закон за Истината	38
<b>Еволюцията като методи за развитие</b>	39
Различаване на влиянията	42
Самообладание	44
Връзка със световите	45

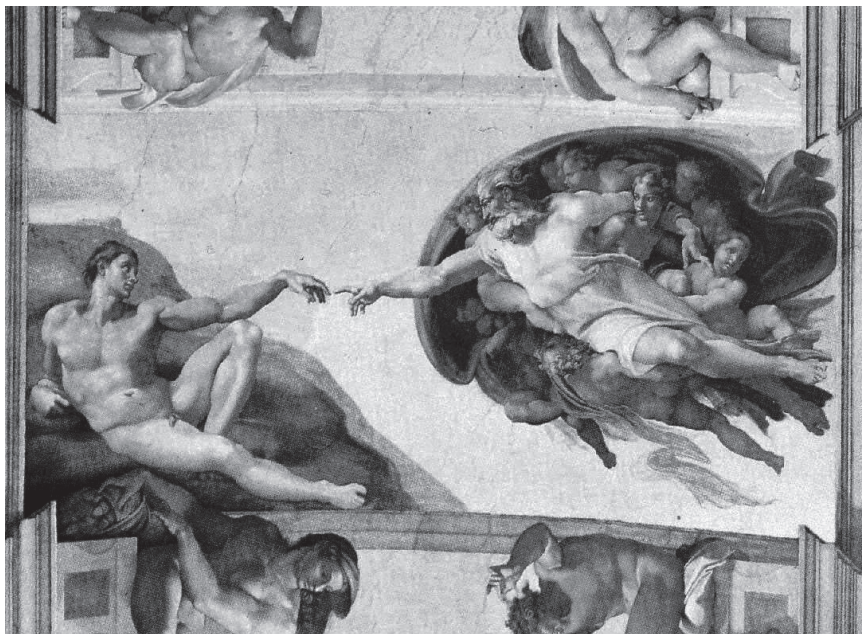
<b>3. ФАКТИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА</b>	47
<b>Световете</b>	47
Минерален свят	47
Растителен свят	48
Животински свят	49
Отношение към живите същества	51
Изостаналите души	52
Ангелите	53
<b>Еволюция и общество</b>	55
Расите	55
Шестата раса	58
Братство	61
Учените	63
Езикът	63
<b>Числата</b>	64
<b>Литературни източници</b>	66

## ПРИНЦИПИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА

### Еволюцията като проява на Бога

Това, което е създадено, е отвън, а това, което е еволюирало, е отвътре. Хората още не еволюират; а казват, че хората са създадени по еволюция. Еволюцията не е престанала още, но има един процес, още по-дълбок от самата еволюция. **Този процес е изявлението на разумното в света, Бог – който се проявява. Той не еволюира. Бог нищо не придобива. Защото под думата *еволюция* се разбира едно същество, което придобива нещо; а Бог, който се проявява в света, какво придобива? Той е всичко. Той има всичко в себе си. Той е Всезнаещ, Всемъдър. От гледището на тази философия, като създава света, какво печели Бог?** [1]

Казвате, че знанието се придобива по еволюционен път. Не, това е общо казано, това не е наука. Еволюцията нищо не е създала, еволюцията е един процес. Някои могат да кажат, че еволюцията е създала ред картини – еволюцията не е създала никакви картини. Това са гениалните хора, които са създали картините. Еволюцията само хроникира онова, което е създадено. Еволюцията е разумното, което е работило в света. **Ние наричаме еволюция разгръщането на онзи Божествен План, на онзи велик план, който съществува в света.** Има научен спор за произхода на човека, но ние ще оставим настрана този спор. Човек от никъде не е произлязъл и никъде няма да влезе. Като казваме, че човек е произлязъл от някъде, ние разбираме неговата форма, в която той сега се намира. Ако дойде да разискваме върху вашата къща, ние можем да разискваме върху това как е създадена тя. Но ако дойдем да разискваме върху създаването на камъните, които влизат в нейния строеж, това не може да направим. За това, за което е създадена къщата, може да разискваме, но върху създаването на камъните не може. Създаването на камъните представлява дълъг геологически, биологически процес, който трябва да се изучава. Първоначално камъните не са били така твърди, както сега. Минералозите казват, че се изисквало милиони години, за да се втвърдят. Онези от вас, които искат



*Микеланджело, 1511 г., „Сътворение – създаването на Адам“*

да знаят как са станали камъните твърди, нека питат геолозите и минералозите, те ще им хвърлят светлина по този въпрос. За нас въпросът е важен, биологически това ни интересува. Всичко в света е важно, понеже произтича от човешкия дух. Всички науки са произлезли от човешкия дух. Следователно няма наука в света, която да не е важна. Човек е създал всичко, всички предмети. Всички науки са създадени от човешкия дух, т. е. той ги е систематизирал. **Великото в човека е това, че постоянно учи, изучава, но той още не е дошъл до крайния предел на своята наука.** Той е едва в пелените на знанието. Понятията му за Слънцето, за неговата вътрешна температура, за вътрешното му състояние, за състоянието на материята и ред други въпроси още не са абсолютно установени. [2]

Ако ти си разумен човек, като минаваш покрай някое растение, ще го погледнеш, ще отправиш погледа си нагоре и ще се отнесеш с почитание и уважение към живота, който се проявява в това растение. То е една малка форма, която е образ на Божията мисъл. Ако ти видиш един извор, който прави усилия да си пробие път, и го критикуваш, че не е излязъл на хубаво място, той ще се омъчни и ще каже: „Аз зная какви усилия правих толкова години, до-

като намеря този път!“ Този извор за в бъдеще ще има по-хубаво място. Изворите, като всички живи същества, менят местата си – и те претърпяват известна еволюция. Растенията, животните, изворите, реките, езерата еволюират, във всички става една вътрешна промяна. Божествената мисъл се проявява навсякъде; тя видоизменя, регулира всички неща. **Та когато говорим за живата природа, ние разбираме проявата на Божията мисъл, проявата на онзи велик закон, чрез който Бог работи в света.** [3]

### **Животът като движение и космичен ритъм**

Материалният свят е съставен от всички ония неща, които имат движение. От човешко гледище всички форми, които съставят материалния свят, са в застой, т.е. те са неорганизирани. Значи сама по себе си, материята е инертна, неподвижна. Там, където се забелязва най-малкото, най-слабото движение, то е признак на живот. **Животът дава подтик, импулс на материята да се движи.** Следователно, когато животът прониква в материята, той започва да обработва това неподвижно, инертно нещо и създава от него безброй разнообразни форми. Затова именно с право можем да кажем, че животът оформя материята, вследствие на което тя почва да се облагородява, да се възпитава, да се смекчава. С една дума казано, неподвижното, мързеливото, ленивото започва да еволюира. Където има еволюция, там има движение. **Където има движение, там има и живот. Животът пък е един от елементите на духовния свят. Божественият свят се отличава с мисъл, с разумност. Оттук вадим заключение: всяко движение включва в себе си разумност. Ето защо животът внася в неподвижното, в неразумното, т.е. в материята, подвижност и разумност.** Когато свързвате неразумната форма с движението и със съзнателния живот, тя вече придобива смисъл за човека. [4]

**И тъй, човек е съставен главно от три елемента: 1) от неподвижно, инертно нещо, което е материята; 2) от подвиж-**

но, което е животът, и 3) от разумно, съзнателно начало. Тези три елемента представят идеята за живота. [5]

Докаато свързвате движението с живота, вие можете да се лекувате, можете да бъдете здрави. Щом помислите, че движението може да се спре, вие ще дойдете до неподвижното, до инертното. И тогава ще си зададете въпроса, съществува ли материя. Разбира се, че материя съществува. Аз не поддържам теорията, че материята е илюзия. Не, материалният свят е реален свят. Материята е реалност, която служи като основа за проява на живота. Движението пък е основа за проява на разумността. Обаче това не значи, че движението зависи от материята, нито пък че разумността зависи от движението. Те едно от друго не произлизат, но служат като основа за проява едно на друго. Красотата на материята се състои в това, че е неподвижна. Когато става подвижна, тя изменя вече естеството си. И когато движението става неподвижно, и то изменя естеството си. [4]

Често у хората се явява желание повече да почиват, да се успокоят, да не се движат. Това желание е опасно. Защо? Човек не може да остане в едно положение, да почива само. Ако дойде до положение само да почива, той трябва да знае, че това състояние е свойствено на материята. Само материята почива, само тя е неподвижна. Щом дойде до живота, той трябва да се радва, че работи, че се движи, защото движението е качество на живота. И най-после, щом дойде до мисълта, нека се радва на този елемент. Това показва, че неговата мисъл, неговата разумност работи. Човек трябва да се радва на трите елемента в своя живот – на почивката, на движението и на мисълта и да знае, че не е дошъл на Земята да решава всички въпроси. [4]

Казвам: иде време, когато всичко ще се измени. Ако остане на нас да видоизменяме нещата, нищо няма да излезе. Светът е така устроен, че всички промени ще стават постепенно, според законите, които го управляват. Науката допуска, че всичко в света еволюира – и растения, и животни, и хора, но тя не обяснява как става тази еволюция. Тя казва, че до човека светът се е развивал, но какво ще стане след човека, не знае.



Човек едва е почнал да се развива. По разбиране човек е едно малко дете и за в бъдеще неговият ум, неговото сърце, неговата воля, неговата душа и неговият дух ще се изменят. Защото съществени неща у човека, това са неговата душа и неговият дух. [6]

Природата не обича застой. В нея има вечно движение, вечно творчество, което се направлява от разумни закони. В тези закони забелязваме един ритъм, една периодичност, която се таи дълбоко в самата същина на Битието, в начините на неговата проява. На този космичен ритъм почиват онези два велики процеса в живата Природа – инволюция, при която имаме едно движение от центъра към периферията, и еволюция, която представлява движение на живота от периферията към центъра. В тези два процеса се създават условията, при които може да се прояви мировият живот.

Има две велики течения: едното от безграничното, което постепенно се смалява и слиза към безкрайно малкото, към клетката; другото, което постоянно расте, от безкрайно малкото, от клетката към великото, безграничното. И когато тези две космични течения се срещнат у човека, зараждат се великите способности и добродетели на човешката душа. [7]

Виното само по себе си представлява сила. За да се даде подтик на човешката еволюция, трябва сила; тази сила не е друго, а човешкият дух, взет в широк смисъл – сила разумна, която работи и гради съобразно с Божествените закони. В целите на Бога е всичко да расте и да се развива; Бог не обича старите мехове, Той ги туря в долните избя, както правят винарите; ще дойде време, когато ще се намерят хора да пият и от старото вино. ... На старите не трябва да се дава ново вино: старите са привършили своята еволюция. Новото вино трябва да мине в артериите и вените на новите човечеи. [8]

## Двата конуса

В природата съществуват два велики процеса, които взимат участие във всички нейни действия. Единият процес е насочен от центъра към периферията и се нарича инволюция, а другият е насо-

чен от периферията към центъра и се нарича еволюция. Това са два обновяващи процеса, подобни на процесите на кръвообращението, които стават във всеки организъм, т.е. движението на човешката кръв от сърцето към периферията, който се нарича артериален, и от периферията към сърцето, който се нарича венозен. В тези два процеса се събужда онази енергия, която е необходима за съграждане условията на живота. [9]

В момента, когато измениш на своите мисли, ще слезеш от по-високо в по-ниско поле. Аз си представям, че тези полета се намират в един безграничен кръг и колкото повече слизаме надолу, толкова повече този кръг се стеснява, като приема форма на конус.



Някои казват, че тези полета са седем, а аз намирам, че те са на брой 7 милиона по 7 милиона. Вие слизате все по-надолу и по-надолу в този конус и си казвате: „Да слезем по-долу, за да видим какво има там“. Ще дойдеш до най-долното поле на този конус, в центъра му, и там ще спреш; ще се преобърнеш на едно микроскопическо същество и ще кажеш: „Господи, защо станах толкова малък?“ Защото си един от великите философи и си дошъл тук да научиш изпълнението на малкия закон в живота. Процесът на развитието е обратен, т.е. за да се издигнеш от това поле, в което си паднал, ти няма да минеш вече по същия път. Сега ти ще започнеш, като минеш през тясната врата на единия конус, който допира върха си в другия, и ще почнеш своята еволюция. Така ще минаваш от поле в поле, докато дойдеш в нашия свят. Едва си влязъл в този нов свят, ще те срещне някой философ и ще ти каже: „Защо ние, хората, не живеем така, както си искаме? Защо да не се проявяваме самостоятелно и независимо от всички закони?“ Ти ще го попиташ: „Слизал ли си ти в конуса на живота?“ „Не.“ „Слез да видиш как се живее там. Аз слизах един път и втори път за нищо в живота си няма да сляза.“ Мнозина ще слезете в този конус и когато минете през тясната врата, ще си спомните моите думи. Всеки, който е

минал един път през тясната врата на конуса, той става велик в Царството Божие; а който се е спрял в първия конус, ще се нарече най-малък в Царството Божие. Този, който се е спрял в първия конус, се намира в положението на една мравка, която е попаднала в конуса на мравоядеца. Той я хваща постепенно ту за едното, ту за другото краче, докато свърши с нея. [10]

Първата война, първото слизване на съществата на Земята се наричаше „инволюция“, а сега – „еволюция“. Това са две чужди думи, които трябва точно да се определят. Някои учени точно са определили какво нещо е еволюция и какво – инволюция. Инволюцията представлява слизване от голямото към малкото, а еволюцията е възлизане от малкото към голямото. Това са прости думи, но за да се разбере този път от малкото към голямото и от голямото към малкото, човек трябва да образува един цял кръг. [11]

### Инволюцията

Аз питам: дали Земята едно време е била в газообразно състояние и как е станала твърда отпосле? Че е твърда, това знаем сега, но че е била в газообразно състояние, туй доказват учените, то е предположение. Ние не отхвърляме това, като говорим така, то е само разсъждение. Ако Земята е била газообразна, това е било едно състояние, от което тя е минала в по-добри условия – еволюция е това. Земята е като едно живо същество, тя слиза, дошла е до това твърдо състояние. Сега в нея започва един обратен процес. [12]



Албрехт Дюрер, 1504 г.,  
„Адам и Ева в рая“

За свое оправдание вие казвате: „Такъв е векът, такива са условията, такива са законите на природата, такъв е пътят на човешката еволюция“. Това са само предположения: може да е така, може и да не е така. Наистина, дали е такава човешката еволюция, не знаем положително. Например ако се напиеш и паднеш на земята, в калта, трябва ли да мислиш, че това е било в плана на твоето развитие за този ден? Не е така. Не мисли, че ако се напиеш и паднеш в калта, така е трябвало да бъде. Че си се окалял, това е резултат, който се дължи изключително на тебе. Ти си паднал – ти сам ще станеш. [13]

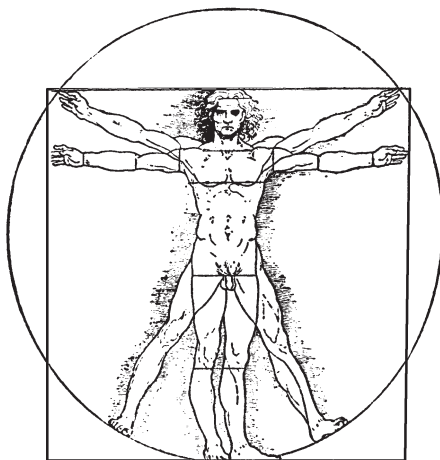
И в инволюционния процес едни се качват, други слизат. Ако качването се преустанови, и слизането ще спре. В такъв случай и качването, и слизането са еднакво необходими. Кое е за предпочитане: да се прояви Божията Любов в света – или да не се прояви? [14]

## Еволюцията

Еволюция е потребна за нас; нас ни очакват по-големи блага, но трябва да станем доста умни, доста добри, да възмъжеем, за да ни се повери това наследство. Тия три неща, които изброих – Добротел, Правда, Мъдрост – са велики богатства, и когато вие ги притежавате, ще бъдете здрави и щастливи. [15]

След хиляди години какъв ще бъде сегашният човек? Ще се различава. Преди хиляди години човек не е бил такъв, какъвто е сега. Сега нямам време да ви изяснявам това. Преди хиляди години човек е бил нещо велико сам по себе си, но този, великият човек, започнал да се смалява, смалява и дошъл до едно голямо смаляване, превърнал се в едно микроскопическо същество. И като нямало на къде по-надолу да слиза, започнал да се движи нагоре. Туй го наричат еволюция, започнал да еволюира. Хората казват, че той е произлязъл от нисш живот. Не. Нашият живот е произлязъл от висшия живот. Висшият се е възстановил от нисшия. Висшето като се смалявало, станало нисше. Нисшето, като се въздигнало, станало висше. Питам: когато милионерът изгуби своите пари, какъв става? Сиромас. Не е ли той същият милионер? [16]

Казвам: опитностите на миналите векове – това са опитите на всички онези души, които са живели през това време, т.е. опитностите на всички онези души, които днес са завършили своето развитие и са дошли сега в света като служители, като помощници на сегашната еволюция. За в бъдеще всеки от вас ще премине по известен определен път. Ако вие не минете този определен път, сами ще се спънете. Значи определен, специален е пътят, който трябва да минете. Вие може да отлагате с хиляди години, но в края на краищата ще го минете. [17]



*Леонардо да Винчи, 1490 г., скица „Закон за пропорциите“*

## **Еволюцията – резултат от работата на напреднали същества**

Много от нашите мисли са плод от мисълта на по-висши същества. Когато някоя семка от тия плодове попадне в ума, в сърцето, в душата ни, тя вече сама по себе си се организира. ... Вие трябва да знаете, че сте обиколени от много разумни същества, които следят за всички. Те са свидетели на всичко, което се върши в света. Питам: Мислите ли, че тия същества, които ви любят, спят? Мислите ли, че майката, която обича своето дете, ще спи, когато то е в някаква нужда? Не, тя постоянно бди върху него. По същия начин върху вас бдят всички същества, които ви любят. [18]

И когато ние говорим за Великото Всемирно Братство, разбираме онази йерархия от разумни същества, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората и сега направляват целия Космос. Те го направляват, защото сами

са взели участие в неговото създаване под прямото ръководство на Великия Божий Дух. И като се има пред вид разумното устройство на цялата Вселена – с всичките нейни галактични системи, с всичките ѝ безбройни слънца и планети, като се има пред вид дори само онази висша механика и техническо съвършенство, с които Земята е построена, може да се съди – какъв мощен ум, какъв мощен дух са имали тези гениални творци, които са работили за осъществяване на Божествения план на мирозданието. ... Те са онези Велики Учители на Всемирното Братство, които направляват целия Космос и които след завършване на всяка еволюция създават нови еволюционни вълни, следващи друг план и друг ритъм. Под ръководството на техния мощен дух са слезли някога от високите върхове на Битието онези възвишени духове, които са създали слънчевите системи – в това число и нашата. Те са създали и устроили Първичната „космична“ земя, някогашния „рай“. На тази „космична земя“ и досега живеят онези съвършени прачовеци, които са завършили своето развитие. Те са великите Предци на човечеството. [7]

## Христос

Когато говорите за Христос, винаги трябва да разбирате първия образ в света, първородният, началото на човешката еволюция, началото на човешкия род.

Христос дойде на Земята, за да вмъкне хората пак в първоначалния поток на живота, в обратния процес, който ние наричаме възкресение. За да можем да разберем това учение, трябва да разберем учението на Отца и Сина и Светаго Духа. Какво трябва да се разбира под *Отца*? Учението на Божествената Мъдрост. Под *Сина*? Учението на Божествената Любов. Под *Духа*? Учението за въздигането, еволюцията на човека. И казва се в Писанието: „Който повярва в това учение, спасен ще бъде“. Трябва да разберем законите на туй учение. Какво се изисква от нас? Всякой от вас е баща, но разбирате ли като бащи своето призвание? Всякой е бил в положението на син, но знаете ли какви трябва да бъдат отношенията на сина към бащата? Като Духа не сте, но ще бъдете; сега сте именно в процеса на Духа, този именно Дух, който въздига хората и кой-



то сега трябва да въздигне Христа в нас. ... Казвам, че Христовото учение съдържа в себе си смисъла на живота. Всякога между две велики епохи има една низина... Всякой (живее) в браздите на своя живот: веднъж в долина, друг път на връх, трети път пак в долина, четвърти – на връх, ще има слизане и качване, докато се разбере закона, че еволюцията е движение по една начупена линия. Обаче когато човек научи Христовото учение за кръговото движение във вечността, ще влезе в друга еволюция, която няма да върви нагоре-надолу, а ще върви в кръг. [19]

Казвате: „Как ще се оправи светът?“ Ние очакваме на еволюцията, ние мислим, че човешката еволюция ще ни докара един ден до съвършенство. Няма да го бъде. Някои мислят, че като почне човек да гради, ще бъде нещо съвършено. Може до небето да дигнеш нещо и то нищо да не ти даде. **Еволюцията – то е любовта, която се проявява в живота. Под еволюция трябва винаги да разбираме мощните сили на любовта, да разбираме живота и да прилагаме Божия велик закон: да обичаш всичко туй, което Бог е създал.** Да чувстваш и да влезеш във връзка с всички най-разумни същества. Най-първо, на Земята трябва да бъдеш във връзка с всички добри хора, не само на Земята, но и на Небето. Някои искат да се запознаят с Христа. Християните мислят, че той е на Небето, от дясната страна на Бога. Теософите мислят, че е в Хималаите някъде, в Индия; други мислят, че е в Палестина. Че е на Небето – там е; че е в Хималаите – там е; че е в Палестина – и там е някъде. Аз не мога да се изкуся, да кажа нещо. Има неща, които не трябва да се казват. [20]

Но кое е мощното в света? Вие трябва да знаете, че от едно семе са произлезли всички ябълки, и когато се завърши тяхната еволюция, те пак ще се съберат в същото семе. Един цял народ представлява един човек, развит в своята целокупна форма на Земята. И цялото човечество, можем да кажем, също така представлява един велик Човек, развит в своята целокупна форма. И ако ние вземем ангелите, те представляват човека в неговата най-висша форма. **Най-после, ако вземем Бога, всичко излиза от Него. Цялата вселена не е нищо друго, освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. Защото и Бог, сам по себе си, се развива. ...**



Чурльонис, „Жертва“

Да вземем по-нататък мнението на съвременните учени за еволюцията на родовете. Според тях във всяка една форма се крият зародишите на всички по-висши и по-нисши същества от нея, но тя ще може да възпроизведе само такава форма, до каквото най-високо развитие е достигнала сама и по-нататък не може да отиде. Например човекът, като дойде до своята форма, остава си там. Най-после и за ангелите ще кажем, че те се спират по-далеч, отколкото човека, но по-високо от себе си не могат да отидат. Е, какво ще бъде нашето бъдеще? Както философите развиват идеята за човека, те приемат, че човекът ще стане божество. Значи човека го очаква едно велико бъдеще, ще мине от положението на човек в положението на ангел и оттам в положението на божество, облечено в сила и мощ. Така той ще стане орган на Божественото проявление. Тогава се заражда въпросът, защо Бог е създал света, защо е създал хората? Човеците са връзка между Бога и ангелите. [21]

Всеки един от вас има право да желае Божественото. Някои мислят, че само като умрат ще намерят Божественото. Ти и на



Земята като си, може да вкусиш от Божественото. Има моменти в живота, когато човек е готов всичко да жертва за Божественото. Има моменти в живота, когато сме под влиянието на светлите духове, те са наши приятели. Тия същества са напреднали човешки същества. Те са най-светли, понеже са живели в друга една епоха, милиони и милиони години преди съществуването на сегашното човечество. Те са завършили една особена еволюция... Когато тия същества са завършили своята еволюция, човек се е намирал в стадия на растение. Каквото е нашето отношение към растенията, такива са били отношенията на тия същества към нас. Понеже в това време те са ни причинили много страдания и несгоди в живота, за да изправят своите минали погрешки, те слизат сега на Земята от ония светове, за да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божиите закони. Жертват всичко, за да изправят своите погрешки и да ни научат да не грешим. Казват: „Не правете нашите погрешки, защото ако ги правите, ще ги изкупвате.“ Те са ги правили несъзнателно. Тия погрешки в техния живот са произлезли от една необходимост. Те съзнават, че не са ги използвали за свои облаги, справедливо са постъпили. Сега искат да ни се отплатят за ония услуги в миналото, които ние сме направили на тях.

Тъмните сили имат друга философия. Те искат да заробят човечеството, да го спрат, искат да го върнат, за да могат да се въплотяват и чрез въплотяване в хората да могат да подобрят своето положение. Те искат да повърнат човечеството в уробена, в който се намират, понеже иначе не могат да се въплотяват. Ако не повърнат цялото човечество към техния уровень, значи всичко да се изгуби за тях.

Христос е един от възвишените духове, той слезе и даде едно упътване, да обърне цялото кормило на човешката еволюция, да даде светлина на хората да вървят напред, да не би да се повърнат назад, да им покаже, че пътят на човешкото спасение е в Любовета към Бога, в светлината, не в тъмнината. ... Та казвам: Вярвайте всички в светлите ваши братя, които идват при вас. Един от тях знаете, Той е Христос. Едни от тях са апостолите, светиите, те са служители. Има някои, които знаеха, евреите знаеха Михаил, Гавраил – служители, висши същества, които отдавна са завърши-

ли своята еволюция. Сега някой, който ме слуша, ще каже: „Ако е за знание, да се състезаваме.“ Аз бих се състезавал със сегашното знание. Ако е за знание, едно от тия същества, за които ви говоря, знае повече, отколкото цялото човечество. Едно от тия същества има много по-интересна история в своето развитие, отколкото цялото човечество. [22]

### Напреднали същества

Аз ще ви попитам: Ако бихте се намерили на Земята преди 300 милиона години, мислите ли, че бихте намерили такива растения, каквито има сега? Тогава Земята имаше съвсем друга форма. Туй, което сега виждате по нея, беше ли първоначално в самата природа или отпосле дойде? На Земята най-първо съществуваха кристалите, след тях растенията, после се развиха малките животинки, големите животни и най-после се яви човекът. Кристалите слязоха от света на Мъдростта, растенията слязоха от света на ангелите. След тях дойдоха синовете на архангелите – животните и най-после дойде човекът, по образ и подобие на Бога, но за него нямаше условия да се развива и затова се направи сегашния човек, който е една друга фаза. Човекът по образ и подобие Божие сега ще дойде. И човечеството, което сега се връща към Бога, ще подеме човешката еволюция. Тия души са сега на път и ние ще се срещнем с тях. Всичките религии ги очаква преобразуване на съзнанието. Сега всички вие се приближавате към света на Синовете Божи. Когато влезете в техния свят, във вас ще стане същото, каквото с животните. Когато човек е минал през света на животните, той е взел толкова животни, колкото му трябвали, а другите е оставил по горите.

Туй, което сега се проповядва на хората: любов, религия, възпитание и т.н., – то е все приготовление за новото време. Като дойдат тия светли души, те ще се вселят във вас. И вие, и те заедно ще живеете. Те ще внесат във вас новото, което всички очакват. Ако някой ученик седи дълго време при някой знаменит учител, нали той ще добие това изкуство, което и учителят му има? То е същият закон. [23]

Следователно от невидимия свят, където познават Божествените закони, когато дойде време да се роди човек, всички Йерархии, през които той ще премине, трябва да дадат съгласието си за това негово раждане, за това негово идване на Земята. Всички тия Йерархии, всички тия същества, които са минали нашата еволюция и които направляват Вселената, трябва да дадат съгласието си. Между всички трябва да има съгласие дали една душа да дойде да се въплъти на Земята или не. Туй е най-щастливото раждане. [24]

Окултната наука определя още и причините, поради които известни добродетели са развити повече или по-малко в дадени хора. Тя казва: Добър човек е онзи, който има повече връзки с напреднали и възвишени същества. Значи по-голямото или по-малкото съприкосновение с висшите същества, броят на допирните точки с тях определя степенята на човешката доброта. Когато дойдем до онези велики същества, които имат допирни точки направо с Бога, за тях казваме, че те почти са завършили своето развитие на Земята. Те влизат вече в плана на една по-висока еволюция от тази на Земята.

С всяко страдание Бог иска да обърне вниманието ви към нещо важно за вас, т.е. Той иска да ви упъти в правата посока на живота. Например някой човек иска да стане богат, но това желание ще го спре в еволюцията му, затова от невидимия свят го поставят при условия да изгуби и това, което дотогава е имал. Щом желанието му да забогатее не се задоволява, тогава той го отправя в друга посока, започва да се занимава с музика, с изкуство или с наука. С това той се приближава вече към един по-висш свят. [25]

## Духът, Душата, Тялото

### Човешката гуша

Най-реалното нещо, което се знае, което е създало всичкото знание, това е човешката гуша. Тази гуша, която някои отричат, а други твърдят, че представлява някакъв сбор. Не, душата съдържа всички сборове, които съществуват в света, но тя самата е неза-



*Човекът, фото Ж. Стоилов*

висима от всякакви сборове. Тя е сбор, но същевременно тя е единственият вечен принцип, който свързва човека с Бога. Това, което свързва човека с Бога, това е душата. Щом отричаш душата си, ти отричаш връзката си с Бога. Щом признаваш душата си, ти по принцип вече приемаш, че имаш връзка, и тази връзка трябва да я развиваш и подобряваш. [26]

Ние трябва да разрешим въпроса за живота, въпроса за човешката душа. Те са съществени въпроси. Цялата еволюция на човека се дължи именно на това разбиране. За в бъдеще хората ще почнат да мислят, че животът не е така произволен,

както е сега, т.е. както сега мислят. Понеже съвременните хора имат материалистически схващания, те гледат временно да подобрят живота. Но временното подобрене не е никакво подобрене. [27]

Душата е една галерия, в която са турени най-хубавите книги. Душата е склад на скъпоценности, на скъпоценни камъни. Ако искате да намерите някой хубав камък, ще го намерите там. Душата е склад на най-сладките работи. Душата е склад на най-хубавите плодове. И ако искате някой хубав плод, в нейната градина ще го намерите. [28]

### Човешкият дух

Вие сега градите ума и сърцето си, сега калявате волята си. Сърцата ви и умовете ви не са съградени. Човешкият дух е завършил вече своята еволюция, той е свършен. Човешката душа, и тя

е завършила своята еволюция, и тя е съвършена, но вашият ум, вашето сърце и вашата воля се нуждаят от развитие и усъвършенстване. Следователно ние трябва да работим за своя ум, за своето сърце. Чрез какво? Чрез онзи великия закон, който съществува в природата. [29]

Тия частици, от които е направено нашето тяло, са от земята, следователно те са взели участие в туй движение и те са остарели, не ние. Като остарееят, те казват: „Господарю, освободи ни. За тебе 30–60–70 години колко работа свършихме. Искаме да си отидем у дома“. Искат да те напуснат. Ти сам не можеш да работиш. Ти ги убеждаваш, казваш: „Чакайте, чакайте“. „Не можем, ще си идем.“ Те те напускат, искат да се върнат на земята. И най-после те си отиват на земята, ти смяташ, че умират. Казвам: Ни най-малко не са умрели, те си отиват при своите, и ти си отиваш при своите. Те отиват надолу, ти отиваш нагоре. Ти, човекът – Божественото в тебе отива нагоре. Ако твоята душа може да отиде нагоре, ти си живял добре. Ако твоята душа иде с тях заедно надолу, тогава работата е малко мъчителна. Тогави започва нова еволюция – туй, което наричат прераждане. [30]

Великата еволюция на живота, с ония потайни сили в нея, неизвестни за ума, сърцето, душата и духа на човека, коренно се различава от онези субстанциални, есенциални сили, които работят в ниските области на материята. [31]

### Човешките обвивки (тела)

В старите времена научно са изучавали човека, и сега го изучават, но човек не е така просто създаден, както външно изглежда. Той няма само едно тяло, както го виждате. Той има три основни Божествени тела, с които живее. Освен тези три, човек има и четвърто тяло. От развитието на тези тела зависи неговата еволюция. [32]

Естественонаучните изследвания показват, че в живота устояват само онези животни, които са вървели в съгласие с последователните стадии на развитие. Човекът, който се намира на върха на еволюционната стълба, подлежи на същия закон. От него

обаче се изисква много повече, отколкото от другите същества. Това произтича от факта, че той е нравствено същество, одарено с разум, на което природата е отредила известни задължения, произлизащи от самото му естество. В човека въпрочем съществуват две еволюции, за които ще говорим по-нататък. Погледнат като органическо същество, човек представлява един сложен, многоклетъчен организъм, каквито въпрочем са и животните, и растенията. Макар естествениците-материалисти да твърдят, че той е само една сложно устроена машина, която е резултат от действието на физико-химични сили, фактите обаче показват – стига да се погледне непредубедено на тях, – че в устройството на човешкия организъм са взели участие разумни сили. Тези сили постоянно действат в него. Организмът на човека не е един „саморегулиращ се автомат“ – една може би добре изкована, но нелогична научна измислица, – в него се проявява една вътрешна организационна дейност, от каквата в машините няма и помен дори. [33]

Сега казвате: „Веднъж да се освободим от това тяло!“ Не, ти ще бъдеш доблестен човек, герой ще бъдеш, да завършиш своята еволюция. Тялото е храм Божий. То е най-голямото богатство, което имате. ... Някои казват: „Този закон може да се измени“. Не, Божият закон не може да се изменя. [34]

Според сегашната еволюция мисълта на човека върви в две посоки: низходяща и възходяща. Низходящата посока на мисълта действа за създаване на човешката личност и човешкото тяло, със седемте му обвивки. Източните и западните школи се различават в класификацията на тези обвивки, обаче тези класификации се отнасят само към външната, видимата страна на това учение. По същина в двете школи няма никакво вътрешно различие. Според вътрешния смисъл на Христовото учение човек има три съществени, неизменни тела и седем обвивки. В теософската литература се говори за седемте обвивки на човешкото тяло, а за трите неизменни тела само се загатва. Там наричат обвивките „тела“, но те не са тела. По-подходящо име за тях е *обвивка*. По отношение на реалността човешкият свят е преходен, а еволюцията в света е Божествен процес. От Божествено гледище стремежът на човешкия дух е да придобие трите неизменни тела. Тази идея е

толкова обширна и необятна, че и гениалните хора, великите умове на науката, на окултизма, на висшите ангелски йерархии, както и висшите йерархии на боговете, в миналото и сега, не могат да я разберат напълно. [35]

Вие имате за предметно учение очите, ушите, носът и прочее. Вашият нос ще покаже пътя, по който човешката душа е минала, за да достигне до днешното положение. И на носа ви е отбелязано много нещо. На горния ръб на носа е отбелязана цялата еволюция, какви са били разумните сили, които са действали върху съграждането на тялото, на човешкото сърце и на човешкия ум, така както сега се проявяват. [36]

Кога може човек да влезе в Обетованата земя? Когато стане господар на своите мисли, чувства и постъпки и когато завладее седемте си тела. В невидимия свят човек трябва да влезе със седемте си тела, а не само с едно. С едно тяло човек влиза във физическия свят, с две – в астралния, с три – в умствения, с четири – в причинния, с пет – в будическия, т.е. в Нирвана – свят на блаженство. Седмото тяло е на Любовта. Когато се облече в тялото на Любовта – най-красивото и съвършено тяло, човек може да се яви при Бога. Дрехата на Любовта включва в себе си грехите на Мъдростта и на Истината. Който се е облякъл с трицветната дреха на Любовта, на Мъдростта и на Истината, той е опитал топлината на Любовта, светлината на знанието и на Мъдростта, както и силата и свободата на Истината. Да облече човек дрехата на великата Любов, Мъдрост и Истина – това значи да е придобил вечния живот, т.е. животът на безсмъртието, който познавали старите алхимици. [37]



## ЗАКОНИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА

### Еволюцията като процес на съзнанието

Ние виждаме как подсъзнанието, което царуваше в почиващото състояние на клетката, постепенно се сменя към края на клетъчното деление с по-висока проява на съзнанието. И в развитието на човечеството виждаме как по-ниските степени на съзнанието се сменят постепенно с по-високите степени – как почваме от подсъзнанието, и през съзнанието и самосъзнанието вървим към свръхсъзнанието. Подсъзнанието е началото на една форма, а свръхсъзнанието е в края ѝ. Човечеството е минало през подсъзнателния и съзнателния живот. Сега то развива самосъзнателния живот. Но постепенно ние ще влезем в съприкосновение с един свръхсъзнателен живот. Свръхсъзнателният процес обединява в себе си подсъзнанието, съзнанието и самосъзнанието. Свръхсъзнателният живот е граница, към която се приближаваме. Свръхсъзнанието ще даде друго направление на човешката еволюция. Подсъзнанието е закон на инволюцията, а свръхсъзнанието е процес еволюционен. А съзнанието и самосъзнанието са само това, което свързва тези два процеса. Съзнанието и самосъзнанието са равнината, която се образува между слизането и качването и която свързва двата велики процеса: инволюция и еволюция. Много учени не подозират за инволюцията. [9]

Всички трябва да знаете, че ако завършите своята еволюция, онова, което сте придобили, то ще бъде видимо във вас, както тук виждате носа на един човек, както виждате ушите, веждите, косите – явно става. Като завършите своята еволюция, всичките мисли, чувства, всичко, каквото е било невидимо, скрито някъде, всичко туй в Божествения свят ще бъде видимо. Тогава вие ще носите последствията на своите разбирания. Ще дойде време, когато няма да има нищо скрито-покрито. Когато говорим за характера на човека, говорим за бъдещето. Бъдещият човек отсега трябва да съзижда своето бъдеще, понеже бъдещите форми на човека ще се определят от сегашния му живот. [38]





*Салвадор Дали, 1935 г., „Археологически спомен за Милетския ангел“*

За ученика еволюция значи да се повдигне нагоре, при условията, дето душата му може да расте и се развива правилно. Това е непрерывен процес на пробуждане и освобождение. Ученик е онзи, който съзнателно работи в това направление. Той участва в колективния ход на еволюцията. [39]

Милиарди години е струвало на природата, докато създаде настоящите условия на живота, благодарение на които е било възможно да се образува и устрои човешкият организъм – жилището на душата, в което тя работи за постигане на една по-висока и по-велика цел, отколкото първата – създаването на материалния свят и произвеждането на елементарния органически живот. Милиони години е трябвало да минат, докато се създадат и оформят първоначалните клетки. Стоотици и хиляди години са били потребни, докато те преминат през всички стадии на развитие, за да могат по този начин напълно да се приспособят за специална служба, за специалната работа, която днес извършват. Хиляди години са изминали, докато Великият Дух на живота възпита човека и пробуди неговото съзнание; докато пробуди разумния живот у него и предизвика в душата му любов към духовния свят, която да го отправи по пътя на оня велик и всемирен стремеж, който

ние наричаме духовно повдигане. Всичко това човек е придобил с постоянни усилия и жертви, за да се научи да цени доброто, което не му се е давало случайно, без труд и без жертви, за да го прахосва както си ще. От своя вековен опит той е научил, че всичко му се дава с цел да извърши нещо полезно. Както клетките вътре в него работят за общото добро на организма, така и той, като една разумна клетка от онзи по-високо устроен организъм на духовното тяло, в което функционира висшият живот, е длъжен в името на своето нравствено естество да изпълни своите длъжности като разумно същество, като духовно-нравствена личност, като син на човечеството. Да се отрече от своята длъжност, от своето призвание в живота, значи да извърши престъпление против самия Дух на живота. В такъв случай на последния не остава нищо друго, освен да изхвърли подобно същество вън от своето жилище, като непотребна и дори вредна вещ. Това става впрочем и в нашия организъм, в нашето тяло. Онези клетки и членове от органическата общност, които престават да изпълняват своята длъжност и стават вредни и опасни за здравето на другите клетки и членове, биват изхвърлени от тялото заради общото добро. Върху този предохранителен закон на природата почива нашето здраве. Ясно е следователно, че и ние, които сме достигнали едно по-напреднало духовно състояние, не можем да очакваме нещо по-добро от това, ако не съзнаем, че трябва основно да променим своя вътрешен живот, а оттам и своето поведение към нашите ближни. Необходимостта, произтичаща от духовните закони, които ръководят разумния живот, изисква от всеки човек коренно вътрешно преобразуване. Тя изисква новораждане от Духа на Истината. Законът на развитието е вечен, той не търпи застой. [33]

Следователно всяка душа излиза от Бога с цел да научи живота, да познае себе си. Това е първият подтик, първото движение в съзнанието. Познаването на себе си подразбира познаване на Божественото. Познаването на Божественото подразбира влизане на Безграничното в рамките или в границите на граничното. Това не е нищо друго, освен самоопределяне. Всяка граница създава формите, а всяка форма съдържа в себе си посока на движение или път на еволюция, през която егото, азът или човешката душа трябва

да мине, за да се усъвършенства. И тъй, човешката душа слиза на Земята, за да стане силна. В славянските езици думите „силен“ и „слаб“ започват с една и съща буква. Думата *слаб* означава закон на промени, думата *силен* – закон на постоянните величини, т.е. на величини, които не се променят. С други думи казано: силата подразбира разширяване, а слабостта – смяляване. [40]

Казвам сега: За да се измени вашата глава, трябва да измените вашето съзнание. Ако сте в подсъзнанието, ще имате дървени глави. Ако сте в съзнанието, ще имате животински глави. Ако сте в самосъзнанието, ще имате човешки глави. Ако сте в свръхсъзнанието, ще имате светийски глави или глави, каквито ангелите имат. Както човек и да изменя себе си, според степените на съзнанието ще измени и цялата външна форма на тялото. Ако не разбирате този закон, във вас еволюция не може да има. Под думата *еволюция* разбирам онези красиви форми, които трябва да се заменят една с друга: да минем от минералното царство в растителното, в животинското, в човешкото и в ангелското. През тия четири царства трябва да преминем. Те едновременно трябва да функционират във вашето съзнание и да знаете като мислите, какво може да произведете. За пример, някой път вие искате да станете умен човек. За да станеш умен човек, трябва да дойдеш в самосъзнанието и да започнеш да виждаш не само своите погрешки, но да виждаш погрешките на 100, 200, на 1000 поколения. Да съзнаваш техните погрешки и добродетели и да ги използваш. Това е умен човек – който може да оправя погрешките на своите прадеди и да използва техните добродетели. [41]

Човешките мисли, чувства и постъпки са подложени на известна еволюция. Всички вярвания, всички религии на хората са поставени на еволюция. Единственото нещо в света, което не еволюира и остава неизменно, абсолютно, това е Бог. И ако някой каже, че религията еволюира, ще кажете, че това е заблуждение. Според мене, ако религията не еволюира, това е заблуждение. В какво вярват днес хората? И мисълта на хората се променя, и се е променила. Като деца те са вярвали, че куклите са живи; като възрастни те вярват, че куклите са дървени, човешки изделия. Куклите са автомати. Такива автомати са и много от хората, които аз

наричам хора-автомати. Когато говоря за човека, аз разбирам това същество, в което има дух, има душа, има ум, има сърце и най-после има и воля. Това е човекът. А това същество, в което тия неща не се проявяват едновременно, то е някакъв човек, но привидно е човек, той е човек-автомат. И те са в услуга на човечеството, но са от друг порядък. [42]

Всеки може да бъде хвърлен в пещта. Мъжът може да хвърли жената и децата си, жената може да хвърли мъжа си – всички хора се пържат в тая пещ. Аз разглеждам думата *пещ* в широк смисъл. Който има убеждение, ще излезе от пещта; който няма убеждение, там ще остане. Момата може да бъде хвърлена в пещта от момъка, но и момъкът може да бъде хвърлен в пещта от момата. Навсякъде виждам хора, хвърлени в пещта. Това е изпитание или, както го наричаме ние, „еволуция“, т.е. минаване от по-ниско състояние в по-високо. ... За моя, който се събуди от дълбокия сън и види действителността, казваме, че съзнанието му се е пробудило. Той се е пробудил в живота на еволюцията. Който изведнъж се пробуди, става нещастен. Ако жената се пробуди, става нещастна; ако мъжът се пробуди, става нещастен; ако децата се пробудят, стават нещастни. Щом се пробудят, всички хора стават нещастни. Те виждат, че работите им не вървят както трябва и както са мислели. Как трябва да се постъпва в случая? Освободете се временно поне от личния си живот. [43]

Единственото нещо, което съвременните хора вярват е, че човек има ум и сърце. Понеже има едно малко сърце, което бие 72 (удара) в минута, има и един мозък, който е равносилен на неговия ум. Но казвам: У човека имаме още 5 сетива, с които боравим. Имаме още 7, които са в спящо състояние. И сега предполагат, че в шестата раса ще се роди новото сетиво, 6 сетива ще има. Когато човек завърши своята еволюция, всичките негови сетива ще бъдат събудени, той ще напусне Земята, понеже тия сетива изискват нова област. [44]

## Еволюцията като придобиване на добродетели

От какво страдат народите? Наместо тази гордост, ако бихме внесли Любов; вместо тази ревливост, ако бихме внесли Мъдростта; ако вместо гнева внесли в живота си Истината, и вместо тази жажда за грабежи бихме внесли Правдата; и вместо тази леност на онзи светия-отшелник бихме внесли Добродетелта, какъв, мислите, можеше да бъде вашият живот? Ако всички хора са чисти и сега всички отправим една колективна, обща молитва? Ама ще кажете: „Светът, общият строй е такъв, условията са такива, следователно ние трябва да се подчиним, ще дойде време, в бъдеще...” – туй щяло да стане, еволюцията щяла да се измени. Коя еволюция? Вие тази еволюция виждали ли сте? „Ама биологията.“ Тази биология виждали ли сте? Еволюцията е в тебе, биологията е в тебе. Ти можеш радикално да разрешиш всички въпроси, и да ги разрешиш не по правилата на гордостта, не по правилата на гнева, леността, жаждата и сладострастието. Но ще каже някой: „Мъчно е“, после: „Е-е, то човек свят живот не може да живее, но поне да не е голям грешник, умерено да е всичко, да лъже, то без лъжа не може, но който лъже, малко да лъже“. Но който малко лъже, и много ще лъже. Никак не трябва да се лъже! „Ама тогава каква ще бъде моята работа?“ Аз не говоря за твоята стара работа. Когато казвам никога да не лъжеш, казвам: старата ти къща така е направена, че Господ ще я завлече, а новата къща като направиш, всичките камъни, които ще влязат в нея, трябва да бъдат здрави. За новото говорим, ние искаме да преобразим живота. [45]

## Закони на еволюцията

Всичките творчески енергии при сегашната еволюция вървят в квадрат. Квадратът – то е най-ужасното нещо, там герои се искат; ти трябва да имаш голямо хладнокръвие, да те обстрелва неприятелят – то е само за най-големите герои.... Апостол Павел, който е бил окултист, ученик на тази велика школа, ученик на Христа, който е бил обучен във всичките правила на Христовото

учение и е разбирал дълбокия вътрешен смисъл, казва: „Ще вложи законите си в сърцата им“ – ще ги *вложи*, значи – „и ще ги напиша в умовете им.“ *Напише* – значи само по форма. Само чрез ума може да се напишат тия закони. Тия закони в сегашното положение действат във вашия мозък, действат във вашите бели дробове, действат в стомаха и в симпатичната нервна система. Но тия живи закони имат отношение към оная велика, жива енергия в света, която изтича от своето първично състояние, за да влезе в пътя на еволюцията и тъй да видоизмени тази първична сила, която индусите наричат „prakriti“, а ние я наричаме „Дух“. Духът, това е първичното. И казва апостол Павел на друго място: „Плодът на Духа е Любовта“, т.е. първото диференциране на Духа е Любовта, а първото изтичане от Бога е Духът. Сега няма да се спирам да ви обяснявам какво нещо е изтичане. Следователно първият закон в света е законът на Любовта. Туй в индуската философия се нарича закон за татвическата енергия, от която праната е едно видоизменение – то е едно течение, което иде от Слънцето, едно механическо течение. ...

От Слънцето трябва да гоиде, разберете, тази първична, разумна енергия, която периодически слиза. Вие трябва да разберете в кой ден, месец, година иде. Да, тъй е уредено. Намерите ли момента, вие ще разберете тази истина. И Писанието казва: „Търсете ме, докато съм близо“. Де е Господ? Близо – в Слънцето е тая истина. И Месечината, и Слънцето са създадени за години и времена. И тия години определят законите, по които ние трябва да се качваме. И тия закони трябва да разбирате, по които върви нашата еволюция. Енергиите кога ще гоидат? Когато е благоприятен моментът. [46]

### Закон за добро и зло (полярност)

Ние се намираме при две необходимости – на едно зло и на едно добро, които служат за развоя на сегашната еволюция, или за развиване на сегашната душа. Може в бъдеще този закон да се измени, в природата нищо не е вечно. **Вечна е само Любовта**, всегашна е Любовта! И доброто, като плод на Любовта, е включено в нея. Тя е безконечна, а всички неща въвн от нея са конечни. Вие ще кажете

за Мъдростта – тя е метод на Божията Любов, следователно тя е включена в Любовта. Истината – тя е семе, но и тя е включена в Любовта. А какво е Правдата? И тя е включена в Любовта. Следователно щом проявите Любовта, всички велики добродетели ще се проявят, и тогава вие ще бъдете нагласени, както една китара или цигулка, ще дойде великият артист да свири на нея. [47]

Там, където започва доброто, в най-ниските си вибрации, това е зло. И затова едно същество, което е достигнало до своя най-висок стадий на развитие в еволюцията си, като забрави как да измени вибрациите и влезе в по-ниските вибрации на живота, то умира, понеже влиза в разрез с противоположните движения в живота. И тъй, злото в света е начало на доброто. Значи, ако си станал лош, сложил си начало на живота си. ... Не тъжете заради злото в света. На ученика не е позволено да критикува постановленията на Природата. Той няма право да се произнася върху нещата. Той трябва само да констатира фактите. Само един Учител, който е завършил своята еволюция, минал е по този път, той има право, той може да се произнася. ... В края на краищата, когато се завърши тази еволюция, ще има и друг начин, в който животът може да се прояви. Един ден и добро, и лошо ще се срещнат, всичко ще забравите, Бог ще ви разложи на вашите първоначалните елементи и ще влезете в новия живот. И апостол Павел казва: „Едно време бях в тъмнина, а сега съм в светлина“. Друг живот има. Тези, които са сега в тъмнина, ще минат, други ще ги заместят. Тъй щото от чисто окултно гледище, за всички в света има условия да изправят живота си. ... Не взимайте участие в ония площадни философски разсъждения на вестниците и на съвременните философи и учени, но вземете едно положение здраво и кажете тъй: „Злото е една потреба вътре в еволюцията“. Ние ще живеем така, както законите на великата Любов изискват. Този закон включва всичко в себе си и изключва всички противоположности. Любовта казва: „Мисли любовно за всички и чрез закона на Любовта ти можеш да се поляризираш, и от най-ниското стъпало на живота можеш да се издигнеш до най-високото. Не мисли за злото, за нещастията, макар и да се сипят отгоре ти хули като гъжд от гранати. Бъди уверен, че като мислиш само за Любовта, тия гранати ще падат



отляво и отдясно и няма да те засегнат, и ти ще влезеш в новите условия“. [48]

Човек иска да създаде доброто в себе си. Доброто обаче не се създава, то се ражда. То е вложено отначало у всеки човек и той трябва само да го съзнае и прояви. Човек трябва да бъде добър, защото доброто е основа на живота. Без добро животът на човека е без основа. Не върши ли човек добро, злото се ражда. Злото, което сега съществува в света, е неизползваното добро в миналото. Злото произтича от един неустановен ред. То е един свят на произвол. В органическия свят то може да се определи като размножаване без закон. Злото обаче е една неизбежност в света на отношенията между сили и същества. Зло и добро в живата природа са сили, с които тя еднакво оперира. Зад доброто и злото седи великата разумност, която всичко използва. Човек не трябва да се бори със злото. Той трябва само да го избягва. Той не трябва да се бори със злото, а на злото да противопоставя добро. Онзи човек, който най-много се бори със злото, най-много греши. Единственото същество, което може да впрегне злото на работа, е Бог. Трябва да знаете, че съществува колективно съзнание на доброто и колективно съзнание на злото. Те образуват два велики полюса на Битието. Човешкият живот се движи между тези два полюса. [7]

### Закон за кармата

Кармата не е нищо друго, освен отклонение от правия път на човешкото развитие, а изкупването на кармата е влизане наново в правия път на човешката еволюция. [49]

Някои хора често са ми казвали: когато идат при Бога, там да ги съди Господ. Те мислят, че ще отидат при Господа като тука, да ги съди. Като идеш в оня свят, няма да има такъв съд. Там няма да има адвокати, съдилища. Всичкият ти живот, каквото си вършил, всичките тези души, които си убил, ще вървят подир тебе. Кокошките, които си изял, и те ще вървят подир тебе. Изял си миди – и мидите ще вървят. Изял си ябълки, круши – всички вървят отподире ти и казват: „Този човек ни дължи“. Всичките са с развалени форми, тръгнали са да те съдят и викат. Кокошките каз-



ват: „Главите ни дай, крилицата ни дай, крачката ни дай!“ Целия ден вървят отподире ти. Тръгнали стотина агънца подир тебе, и те искат. Всичко, каквото си изял, ще върви отподире ти. Крушите казват: „Излъга ни, изяде крушата и не посади семките в земята. Защо не ги посади? Ти спря нашата еволюция“. Ябълките, крушите, черешите – всички ще станат да ни съдят. На своето задължение не сме издържали. Та, в края на века сме. Трябва да минем в новото разбиране. [50]

Христос се обръща към своите ученици, и казва: „Можете ли да пиете тази чаша, която аз пия?“ Те му отговарят: „Можем“. Но в практическия живот се оказва, че щом ни дадат тази чаша, мъчно се изпива. Виждал съм често малки деца да не могат да пият горчиви капки. „Пий, мама, за твоето здраве“, казва майка им. „Не може, мамо, горчива е тази чаша.“ И аз бих желал да няма горчиви чаши в света. И ще дойде ден, когато в човешката еволюция тия чаши няма да ги има. Не че Бог иска да ги дава: страданията не се налагат от Бога. Бог съзволява, но не благоволява в тях. Той казва: „Не благоволява душата ми в смъртта на грешника“. Когато ние страдаме, изплащаме, но не изведнъж, в сегашното развитие на живота си. [51]

### Закон за въплътяване и за вселяване

Какво нещо е прераждането? Много пъти ще дойдеш да се въплътиш. И никога не си се качил горе. От невидимия свят казват: „Турете го да започне този опит“. Като ученик – когато те скъсат, втори път пак учиш, пак държиш изпит – дотогава, докато издържиш изпита. Вие мислите, че ще умрете, но няма да умрете. Онова тяло, което е направено от земя, иска да си почине. Всяко нещо нека да си почине. Вашият дух е излязъл от Бога и душата ви трябва да се върне пак при Него. Защото, ако се върнете при Господа, ще се обновите. Трябва човек да иде горе, да се обнови. Не че после няма да дойдеш, ще дойдеш, но обновен, с ново знание. [30]

Значи ние познаваме два свята: Божествен и човешки. Щом сте силни, вие влизате в проявите на Божествения свят, в закона на вселяването; щом сте слаби, влизате в закона на въплътяване-

то – слизане в материята. Някой казва, че признава само еволюцията, че само чрез еволюция могат да се постигнат човешките идеали. Така е, но еволюцията е за слабите хора, а не за силните. Божественото трябва да вземе надмощие над човешкото. Не смесвайте тия два свята, а се заемете да очистите съзнанието си от всички странични неща, всеки даден момент да различавате в кой свят живеете. [52]

### Закон за работата

Който иска да служи на Бога, той трябва да знае, че Бог живее и работи във всички хора. Мислите ли така, отношенията помежду ви ще бъдат правилни. Мнозина казват: „Време се изисква за всичко. Еволюция е нужна за всяко нещо.“ Да, съгласен съм, време, еволюция трябва, но за кого? За слабия човек. Еволюция съществува за слабия човек, но не и за силния. Силният човек еволюира, като помага на слабия, като го повдига в неговия път. Силни са разумните, великите хора в света. ... Това значи, че еволюцията е необходима за слабия, а не за силния. За силния човек нещата стават моментално. ... В който момент повярвате на Божественото в себе си, вие ставате силни. Прекъсвате ли връзката си с Божията мисъл, вие влизате в човешкото, в закона на еволюцията. Свързани ли сте с Божественото, вие влизате в света на Божиите прояви. Човешкият свят е свят на въплътяване, оплитане в материята, а Божественият – свят на вселяване. [39]

След всичко това онези, които не познават Истината, залъгват хората, че има еволюция в света. Човек еволюира само когато работи. Не работи ли, никаква еволюция не съществува. Когато жената плете и взима бримка след бримка, има еволюция за нея. Щом не плете, никаква еволюция не съществува. [52]

### Мъчение, труд, работа, служене

Първо е било мъчението. Мъчението представлява инволюция на човешкия дух. Трудът представлява зенитът на слизането, т.е. най-долната точка на слизането. Трудът е най-долната точка,

в която духът може да слезе, а мъчението е най-долният процес, до който човек може да достигне. Като се мъчи, човек мисли за онова, хубавото, до което може да достигне. Какво ще бъде по-нататък, той не знае, но трудът е крайният предел, додето човек може да стигне. По-долу от труда човек не може да слезе.

Първо човек ще работи, а след работата ще дойде и до служенето. Ако ти не знаеш как да работиш, не ще знаеш и как да служиш. Да служиш на Бога, това е вече зенитът на живота. По-висока точка от служенето няма. Следователно трудът е зенитът на слизането – в по-долна точка от труда не може да се слезе. Служенето пък е най-високата точка, до която човек може да се качи. [53]

### Закон за жертвата

Когато човек изгуби своята чистота, той може да я възстанови само чрез закона за жертвата. Самопожертването е само закон да възстановим своята първоначална чистота, и след като я придобием, ще имаме основание да видим Бога, а като видим Бога, ще придобием онова истинско съзнание за нашето развитие. Това ще бъде първият ден на нашата еволюция, денят на изгряването на слънцето. Това слънце, като грее хиляди години в нас, ще издигне душата до оная висота, на която тя е била, преди да се разбие нашият кораб. И тъй, с жертвата се придобива чистотата, с чистотата се слага основа да видим Бога, а с виждането на Бога започва истинското съзнание,



*Лудовико Циголи, 1607 г., „Жертвоприношението на Авраам“*

истинското развитие, еволюцията на душата, нейният живот.  
[54]

### Закон за Любовта

„Да възлюбиш ближния си като себе си!“ Не да го любиш, а да го възлюбиш се казва. Казваме на български език: „възлюбвам“ и „любя“. Думата „възлюбвам“ е по-силна от думата „любя“. Вие любите, но не се възлюбвате. Любете се и се възлюбвайте! Във възлюбването има разлюбване, а във възлюбването няма разлюбване, в него има един процес на възрастване. Сродните души са двата полюса, дето се ражда животът. Само когато намериш душа, сродна на твоята, която да съставлява противоположния полюс на твоя живот, само тогава ще има растение и ще започне истинската еволюция. ... Както върви сегашната еволюция, тя е еволюция на кармата, или аз я наричам изплащане на кармата. Ние вървим по един правилен път и няма да се мине много, ще влезем в пътя на Божествената еволюция; затуй аз ви подканвам да изпълните този закон и да намерите ближния си. Намерите ли своята близна, сродна душа и обичате ли я както себе си, ще бъдете в Божествения път. Като намерите тая душа, няма да я целувате, няма да я барате и пипате, а само отдалеч ще я гледате. [54]

Вие казвате: „Ние сме християни.“ Оставете се от вашето християнство. Християнинът е човек, който е завършил своята еволюция. Христос е човек, който е завършил своята еволюция, който разбира законите на природата, законите на Битието. Един човек, който казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“, този човек знае как да постъпи в своята власт. Вече няма да употребяваме старите методи в живота. Има два метода, два начина за живеене: единият метод е ограничението – то е законът, то е механическото. Другият метод е по закона на Любовта. [55]

Божественото и животинското са свързани едно с друго в човека, и едни почват със стария човек, а други с новия човек. Павел казва: „Кой ще ме избави от този закон на плътта?“ Кой закон? Животинският закон. И после казва: „Благодаря, че добих туй знание“. Как? Чрез закона на Любовта. Защото само Любовта може да ви

освободи. И само когато Любовта влезе като една сила във вас, вие няма да напускате дома си, но ще бъдете толкова силни, че всичко ще се разтопи под нейните трептения; всички тия въжета, железни вериги, с които сте обвързани, под огъня на тази Любов ще се стопят – и вие ще бъдете свободни. И ако аз проповядвам за Любовта, то е, за да може тази Любов да разтопи вашите вериги. А аз виждам много вериги около вас. [56]

### Закон за Вярата

Приемете тази енергия, и всички, когато измените вашето съзнание и повярвате без никакво съмнение в Сина Божий, Който е изпратен, щом се свържете с Него, ще почнете правилния път на вашата еволюция. Следователно трябва ви една необикновена вяра. В кого? В Сина Божия. Разбирам вяра на Божествената Любов. Бог е възлюбил този свят и чрез тази Любов ние ще се домогнем до онези велики закони, на които светът почива и чрез които сега животът съществува. И тъй, тия енергии как вървят? Индусите почват отдолу. Западните народи сега почват да изучават тази енергия, качества и. За да изучавате великото, изисква се едно нещо, което индуските учители пазят в тайна и благодарение на това западните народи не са го намерили. Ако европейците биха го знаели, те биха го профанирали. Сега във вас трябва да се роди новото съзнание: да служите на Бога от Любов, всяко ваше действие да бъде един акт любовен, в който да внесете всички си живот, всичките си мисли, ум, воля и сърце. И всичко да бъде, като че го вършите само за Бога. И като извършите такъв един акт, вие да сте доволни, че можете да направите това от Любов. И колкото повече давате, толкова повече ще дойде от горе. [57]

### Закон за Правдата

„Праведните ще просветнат“, казва Христос. Ако издаваш светлина, праведен си. Ако не издаваш светлина, никаква правда няма в тебе. Сега всички хора искат да бъдат праведни. Но какви? При сегашните праведни, които са без светлина, всеки е праведен,

всеки е честен, но при този праведен не можеш да прочетеш нито едно просто писмо, нито една глава от Евангелието, нито една святна книга. Сега за праведните всички казват: „Не ни трябва правда. Който е праведен, да си отиде горе“. Обаче иде ден, когато чрез светлината правдата на праведните ще излезе наяве и целият свят ще знае. Кой свят? „В Царството на Отца ми – казва Христос – ще просветнат праведните.“ Тогава вие може да възразите: „Какво ни интересува нас, че праведните ще просветнат?“ Много важно е туй. Без светлина в света не може да има еволюция. Преди милиарди и милиарди години тия същества във вселената – праведните – са минали при Отца и са придобили тази светлина. И благодарение на нея светът сега вижда. И това е светлината на праведните. Кои са праведните? Светлите ангели, служителите на Бога, които са просветнали. И следователно сегашната светлина – това е един изблик на тази правда. И ако те престане да светят и да живеят в правда, с нас на Земята всичко би се свършило. Ако вие ме запитате: „Защо имаме нужда от правда?“, отговорът е: За да могат бъдещите поколения да живеят във вашата светлина. А животът има нужда от светлина. От светлина, която ще се прояви в Царството на Отца ви. Христос подразбира онзи велик, разумен, Божествен свят, дето праведните схващат дълбокия смисъл на нещата. Вие ще питате: „Тук, на Земята, ще дойде ли правдата?“ На Земята никаква правда няма да дойде! Откак светът е засветувал, Земята е пълна само с неправди и кости. И докато се свърши тази епоха, тя ще бъде пълна с кости; и всички съвременни хора, и те ще оставят своите кости. Защо? Защото на Земята няма правда. И съвременните хора страдат от безправие и от нямаване на светлина. [58]

### Закон за Истината

Всеки, който иска да бъде човек, той трябва да се запита следното: Истината ли търся, или лъжата търся? Онзи, който търси лъжата, той търси своето разрушение. Той ще деградира, никакъв успех не може да има. Та онези хора, които вървят по пътя на лъжата, това се нарича инволюция. Пътят на лъжата е път на

слизване, отдалечаване от Бога, пътят на еволюцията е път към Бога. Инволюцията е излизане от Бога.

Ние започваме да се извиняваме и казваме: „Тук ми става тясно, искам да изляза навън. Аз не съизволявам вече с бащиния деспотизъм. Не мога да изпълнявам това-онова.“ Излиза бащата и вижда това, и казва: „Недоволен е нашият син, той иска да отиде в света, да види хората.“ Той отива в света. И след като ходи, един ден се връща при баща си. Убедил се, но пак не казва истината на баща си. Сега учените хора са скрили тия работи.

Казвам: човек по закона на еволюцията е излязъл от Бога, за да научи нещо. По закона на еволюцията ще се качи пак, да покаже, че нещо е научил. [59]

## Еволюцията като методи за развитие

Този е един многостранен въпрос наистина и аз казвам: на човека, който е пратен на Земята, бъдещето му е точно определено. Онези възвишени същества, които са завършили своята еволюция, са предвидили кой какво трябва да свърши на Земята. Определено е бъдещето на всеки човек. Ако всеки върви по своя определен път, ще изпълни Божията воля и пътят му ще се отвори. [60]

Страданията са една реакция, за да ни турят в правия път. Не от хората да се боим, но от Бога. Като дойде безпокойствието, аз намирам причината, и като я намеря, отмахна я и изправя безпокойствието. Например събуди се у вас едно чувство на страх. Защо е дошъл този страх? Казали сте някому обидна дума, а той е по-силен и ви е казал: „Аз ще ви дам да разберете!“ И вас ви е страх. Поправете погрешката си. Ти, като се приближаваш при една змия, страх те е, защото тя има отрова. Тя казва: „Аз съм добра, но имам отрова.“ Значи, не настъпвай никого. Нито с мисъл, нито с чувство, нито с постъпка. Моят мир струва повече, отколкото онова, което моите мисли и чувства могат да изискват. Някой казал нещо за мене. Ако му кажа нещо, ще си наруша моя мир. Моят мир струва повече от онова, което той е казал. Това, което той е казал, е за негова сметка. Ако е казал нещо добро или лошо, то е за него. Ако



той мисли лошо за мене, а аз съм добър, лошото е за него. Ако той мисли добре, то е за него. Лошото, което мисля, е лошо за мене. **Създавайте си правилни мисли за хората, за да не спрете своята еволюция.** Мисли за хората така, както Бог мисли за тях! Съдействай за онова, което Бог е предназначил. Съдействай за тяхното повдигане. Така ти повдигаш себе си. Ако всички така живеете, ще се повдигнете. По този начин, както сега разрешавате въпросите, никой не ги е разрешил. Ако един баща мисли да поправи сина си, той се лъже. Ако майката мисли да поправи дъщеря си, тя се лъже. Синът прилича на баща си. И ако един учител мисли да поправи ученика, той се лъже. Всеки един ученик, всяка една дъщеря, всеки един син е създаден както си е. **Ще оставиш Бога сам да коригира своите работи.** И не се месете, да коригирате работите в Божия път – нито в себе си, нито в другите. Ако ти видиш една погрешка в другите, ползвай се. И ако видиш някоя погрешка в себе си, пак се ползвай. Когато кажеш една лоша дума, благодари на Бога, че Бог те е запазил да не кажеш две лоши думи. [61]

Някой път се намиращ в голяма мъчнотия. Минава някой ангел или друго някое същество, което е завършило своята еволюция, своето развитие. Ангелът идва, навежда се и ти помага. И ти почувствуващ радост. Когато ангелът те види в голяма мъчнотия, ще си каже: „И аз бях едно време в такова положение. Я, да му помогна!“ **Ти трябва да направиш, във всички случаи, най-малкото добро.** Вие всички седите и казвате: „Да станем добри! Като завършим развитието си и станем като ангели, тогава ще правим добро.“ Не, сега трябва да правите упражненията, сега трябва да правите доброто. У вас често има следната мисъл за мен: „Защо сме дошли тук, каква е неговата цел?“ Глунави работи. Ако беше вярно всичко това, което мислите за мене, аз щях да съм най-големият глупец. Аз не гойдох, за да си дадете мнението за мене. Вие трябва да се учите и нищо повече. Вие имате едно мнение за себе си, какъв сте вие. Аз как ще позная Бога? От онова, което е вътре в мене. Аз не мога да позная Бога вън от себе си. И после, всякога мога да позная истината – дали право мислите или не. Вие казвате: „Вече ми дотегна света!“ Някой си е затворил очите, тъмно му е и не може да ходи. Тогава да си отвори очите, за да приеме светлината. [62]



Да изправиш лицето си не е лесна работа. Да изправиш веждите си не е лесна работа. Да изправиш устата си не е лесна работа. Някои недъзи много трудно се изправят. Всичката съвременна наука, всичкото съвременно общество, всичката еволюция сега в това – **да изправим ония недъзи, които са унаследени от миналото.** [63]

Това са принципи, вложени в тази велика Божествена наука, за поправяне на нашия живот. И тези същества, които са живели преди нас, които са минали по този път на еволюция – ангелите, те са изучавали дълги години Битието и знаят тази наука. Светиите, които идват сега, са ученици на ангелите, и те завършват сега своето развитие. Туй е един кратък курс от Битието на Земята. Те сега ще държат изпитите си и след това Христос ще ги доведе на Земята да присаждат целия свят: кому крака, кому око, кому ръката и т.н. Ще присаждат по един най-нов, научен начин. И вие ще отидете в това училище да учите тази нова наука. **Приготовлявайте се!** Ще има постоянно отиване и връщане. Изискват се повече велики хора, които да знаят как да присаждат. Ще кажете: „Ама то е за светиите“. След като присаждат вас, тогава вие ще отидете да се учите в туй училище, после ще държите изпитите си и като ги издържите, ще ви пратят да присаждате. След вас ще дойдат други. Така ще имаме повече велики, учени хора, да знаят туй велико изкуство – как да присаждат добродетелите на човешката душа. И тъй, ако дясната ръка те съблазнява, отсечи я, казва Христос, и наново я присади! Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и отново го присади! Ако кракът ти те съблазнява, отсечи го и наново го присади! [64]

**Сегашното ви знание да бъде като едно стъпало**, до което като достигнете, да кажете: „Едно стъпало минах“, после второ, трето, четвърто – то да е импулс. Да не мислиш, че като идеш до някъде, свърши се работата. Не, вие едва сега започвате живота. Следователно корените на вашия живот ще бъдат в сърцето, а клонищата ще бъдат в ума. И всички сокове ще ги пращате към тия клонища, към Бога. Това е еволюция, за да сформирате вашите цветове и бъдещите ваши плодове да може да узреят. Като влезете в другия свят, от невидимия свят за вас ще се интересуват, доколко вие разбирате. [65]

Вие спъвате вашата еволюция, като мислите, че ви трябва пари. **Че ви трябва пари – да, но не ги туряйте като идеал, който е необходим за вашето съвършенство.** Не ви препоръчвам сиромашията, не ви препоръчвам и богатството. [66]

Казвам една велика истина – че в съвременната еволюция е настанал един период, в който човешките умове и човешките тела ще почнат да се разслабват. Тази неврастения, която съществува в цяла Европа, е едно разслабване на бялата раса. И те трябва да вземат мерки. В какво? Техният егоизъм е станал толкова силен, че разслабва нервната система, всеки един е тъй погълнат с разни материалистични мисли – нашите умове са пълни само с мисли за къщи и пари. В нас няма нищо благородно. [67]

И тъй, размишлявайте върху незавършените и завършените процеси. Завършените процеси са свързани с незавършените. Незавършените процеси за хората са завършени за съществата от по-висока еволюция. Затова е казано в Писанието, че възможните неща са за хората, а невъзможните – за Бога. „Невъзможното за човека е възможно за Бога.“ Всичко, което човек не може да направи, Бог може да го направи. Това значи: **Дайте възможност на душата си да се свърже с Божия Дух, за да се осмислят незавършените процеси.** Само тази връзка е в състояние да покаже на човека знанието на елипсата като завършен процес, и на параболата като незавършен. [68]

### Различаване на влиянията

Това, което става в материалния живот на човека, става и в духовния му живот. Като срещнат тщеславен човек, който не е научил още закона на различаването, не може да анализира чувствата и мислите си, до него дохождат същества от духовния свят, които му показват начин, как да борава със силите на природата, да стане велик. Свърже ли се човек със силите на природата според напепванията на тези същества, каквото каже и пожелае да направи, това става. По този начин те го свързват с тъмни и отрицателни сили в природата, докато свършено го омотаят. Това не е Божествено. За да различите Божественото от човешкото и

от животинското, вие трябва да сте научили вече закона на различаването, да сте се справили със своите слабости. Докато има слабости, човек всякога ще се подава на влиянието на нисши същества; докато има слабости, в него всякога ще има условия за паразити. Затова трябва да се пази от тяхното опасно влияние. Това не става като бягаш от тях, а с различаване на техните намерения, мисли и чувства. Различаването подразбира вътрешно виждане. Като не владееят този закон, хората се натъкват на недоразумения, спорове и разногласия. Това не е за упрек, нито за съдене, но за оглеждане. **Всеки трябва да преценява постъпките си и да знае под чие влияние действа:** под влияние на Божественото в себе си, или под влияние на нисши същества, вън и вътре в него. Когато искаш да направиш една бележка на някого под влиянието на Божественото, казваш: „Братко, не вървиш в правия път. Спри, върни се малко назад и ще намериш пътя на своята душа“. Започнеш ли да го ругаеш, да го наричаш лицемер, лош човек, ти се подаваш на чужди, отрицателни влияния и по този начин спъваш и себе си, и ближния си. Кажете ли на някого, че е лицемер или лош човек, той трябва да има тези качества в себе си. **Всичко, каквото говорите, трябва да почива на факти.** Всяко отрицателно и положително качество на човека има специфичен белег на лицето, на главата, на ръката му. Ако го няма, не можете да му го припишете. [69]

Вие искате да бъдете благоугодни един на друг – то е един атавизъм във вас, от миналото, и зад вас виждам често същества, изостанали от миналите раси. Вървят по десетина подир вас и ви нашепват много работи. Казвате: „Дойде ми тази мисъл.“ Какви мисли не хрумват в човека! – казва апостол Павел в тази глава за идолослужението. ... **Пригответе се, да бъде съзнанието ви будно.** Не искам да ви съдя. Тези мисли, които излизат от нас, не са винаги приятни на Господа. [70]

Като ученици, след закона на различаването, вие трябва да прилагате закона на вътрешното пресяване: да отделите необходимото от непотребното, същественото от несъщественото. Този е един от законите на алхимията. Кога астрономите правят своите наблюдения? Те избират тихи, спокойни нощи, когато няма никакво външно влияние във въздуха. Следвайте техния пример. Когато

правите наблюдения в себе си, избирайте тихо, спокойно време, когато духовете не размърдват ума и сърцето ви; ако внасят смущения и безпокойства в умовете и в сърцата ви, наблюденията няма да бъдат верни. **Внесете мир и тишина в умовете си, в сърцата си и при тих ум и спокойно сърце се свържете с Божественото съзнание, в което живеете.** Това се постига чрез съзнателна работа върху себе си, всеки отделно и по няколко заедно. Това значи взаимно помагане, с цел да се хармонизирате и да се тонирате. [69]

### Самооблагане

Ония, които искат да разрешат тия задачи, трябва да имат сила да контролират своя ум и да владеят своето сърце. Умът им да бъде на мястото си. Под гумите: „Умът им да бъде на мястото си“, разбирам съзнателно, не механически; в това седи именно човешката еволюция: човек сам да завладее своя ум и своето сърце. Единственият стремеж сега на съвременните хора е, че те искат да бъдат богати, искат да бъдат силни. Всички тия неща са хубави, но това са само резултати, външни неща, които се обуславят от една вътрешна причина, по-дълбока, отколкото ние разбираме. Следователно **човек, който иска да завладее света, който иска да забогатее, трябва преди всичко да завладее своя ум и своето сърце.** И неговият ум и сърцето му трябва да бъдат в пълно съгласие с неговата душа. [71]

Вие ще кажете: „Аз ще му дам да разбере“. Хубаво, или ти ще разбереш, или той ще разбере. Ти **както се скараш с някого, спъваш своята еволюция, може би за 20 години,** в едно съкратено време. След 20 години може би ще си напакостиш. Струва ли си да се кара човек, когато за 20 години ще се повреди? Ти казваш: „Аз съм на правата страна.“ Може да си на правата страна, но питам, кой ще ти отдаде правото, че си на правата страна? [72]

### Връзка със световите

Някой път, за да се хармонизирате, може да започнете такава едно движение. **Най-първо мислете за растенията, после**

мислете за животинското царство във всички негови форми, след туй минете към хората, към човеците и тогава – към **Божествения свят**. То е един начин за тониране на ума. Най-първо за растенията, животните, човеците и най-последно помислете за чисто Божествения свят. Защото, ако започнете движението обратно – за Божествения свят, човешкия, животинския и растителния, имате обратно движение, назад, по инволюция – слизате. Еволюционният път е: растителния свят, животинския, човешкия и Божествения свят. По този начин всички неприятности, които ви се случват, в каквато форма и да са, вие всички можете да преодолеете. [73]

Гъсеницата се стреми към живота на пеперудата. Като не може да създаде нещо по-велико от себе си, пеперудата снася яйца, от които се излюпват малки червейчета, които после стават гъсеници. Червейчетата на пеперудата не мязат на нея, но и тя не мяза на тях. Обаче по-високо от пеперуда тя не може да отиде. Това показва, че еволюцията на пеперудите е спряна. Всички други живи същества, животни, са спрени в своята еволюция, в своя растеж, те са останали назад. Всеки човек, който се спре в своята еволюция, той остава в една незавършена форма и се върти като в един омагьосан кръг. Казвам: За да не се обърнете на такива колелета, вие **непременно трябва да се храните добре**. [74]

Понякога човек развива своите лични чувства и мисли, че те са Божествени. Докато мисли само за себе си, човек развива своите лични чувства. Докато мисли само за ядене и пиене, той развива центровете си около слепоочните области. Това е любов, която е обща за всички животни. Няма животни, което да не се интересува за тази любов. Обаче **когато влезете в Божествената любов и я разберете, вие ще гойдете до истинския живот**. При това положение всички животни, растения, камъни ще ви станат приятни и ще ги разбирате. Всеки трябва да направи опит в това отношение. [75]

Ето защо, ние **трябва да изпълняваме Божествените закони, които градят нашето благо и благо на всички около нас**. Животът е създаден така, че всяко добро, всяка наша мисъл или

действие е конкретно свързано с всички хора, растения, с цялото органическо царство, с невидимия свят и всичките му йерархии, и с Бога. Всяка наша мисъл и наше желание понякога се свързват с клоните на това велико Дърво на Живота, а понякога с корените му. [10]

Следователно, колкото и да се мъчи човек да отдели в съзнанието си физическия живот от духовния, ще види, че това е невъзможно. Тези два живота са тясно свързани и взаимно се преплитат. Това не се отнася само до човека, но и до животните, и растенията. За пример: когато кокошката снася яйца и започва да ги мъти, в нея прониква вече Божественото съзнание. Това съзнание я застава да лежи върху яйцата цели 21 дена и след като се излюпят пиленцата, да се грижи за тях. Щом Божественото съзнание се оттегли, квачката напуска пиленцата си и ги оставя сами да се грижат за прехраната си, сами да се защитават. Често хората говорят за Любовта, но Любовта не е качество на човека. Казано е, че Бог е Любов. Следователно човек проявява Любовта само тогава, когато Бог присъства в него. И тогава той трябва да съзнава, че тази Любов не е негова, но на Бога. Бог в човека люби, а не самият човек. Като знае това, човек не може да изисква да бъде обичан. [76]

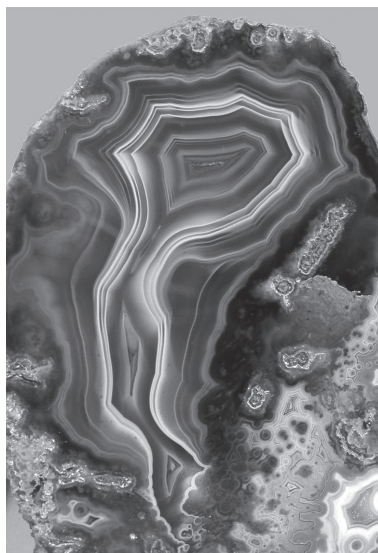
## ФАКТИ НА ЕВОЛЮЦИЯТА

### Световете

Създателят на света не е пратил човека на Земята да решава какво нещо е животът или докъде се простират границите на този свят, нито пък да изчислява колко светове съществуват. Никой досега не е решил тия въпроси, и вие няма да ги решите. Според окултната наука сегашната вселена съществува от преди милиарди години, но един ден ще изчезне и ще се замести с нова вселена. Следователно през цялата вечност безброй светове са съществували и изчезвали, и нови ще се създават. Ето защо при това положение не се старайте да изчислите броя на тия светове. Ако е въпрос за световете, които съществуват в тази вселена, те са милиарди на брой, но вие не можете да ги изчислите. [77]

### Минерален свят

Еволюция съществува в атомите. Има атоми, които са минали в първата степен, през физическото тяло. Има атоми, които са минали през физическото тяло и през духовното тяло, а има атоми, които са минали през физическото, духовното и Божественото тяло. Следователно има еволюция на самата материя, и тя еволюира. Всичко в нас еволюира. Казвам: Когато ние възприемем Любовта, тялото ни започва да чувства, и краката ни трябва да чувстват, и пръстите, и ноктите – всичко в нас трябва да чувства Любовта. Това е Божествената Любов. [78]



*Минерал*



Първите същества, които дойдоха на Земята, живееха на 4–5 километра под кората ѝ. Те се намираха при много висока температура и след време се превърнаха в скъпоценни камъни. Тези същества, които се превърнаха в скъпоценни камъни, останаха долу, скрити под земята, дето забогатяха. Те казаха: „Ние трябва да излезем на повърхността на земята.“ Наистина, след време те излязоха на повърхността, но се превърнаха на растения. [79]

Днес хората са убедени, че всичките блага са в материалния свят. До известна степен е така, но материалните блага са резултатът от работата на хиляди и милиони същества, които са работили през хилядите векове насам. Вземете например разните скъпоценни камъни, разните метали и масла, които се намират в земята – това не са нищо друго, освен богатствата на хилядите същества, които са работили с векове преди нас. Казвате, че това са наши богатства. Да, но тези богатства не принадлежат на един човек. Те са общи блага и трябва разумно да се употребят. [80]

### Растителен свят

Дърветата – това са деца на ангелите. Сега ви говоря на окултен език. А животните – това са деца на архангелите. Та техните деца – растенията и животните – служат на хората. Ангелите и архангелите им казват: „Учете се тук, изучавайте човешкия живот!“ Не мислете, че растенията имат просто произхождение, един ден те ще се върнат горе, при своите родители. ... Та затуй ние трябва да бъдем много внимателни към тия растения. Когато ви говоря за тях, аз имам предвид, че те са деца на ангелите, затуй в ябълката, в крушата и пр. има такива хубави сокове... Не чувствате ли тяхната сила? То е цяло богатство! У тях Любовта е свършено безкористна, те се жертват. Но някой път, когато престъпни законите, и те произнасят присъда, често някой може да плати с живота си. Вие казвате: „Господ е създал растенията, дърветата за хората, да ги употребяват за градиво“. [81]

Сегашните хора ще кажат: „Това може ли да се докаже?“ Доказват го самите растения, те съществуват, нека да ги питат. Те

ще ви разказват, колкото искате. Учени са те, и книжина имат. Какво се крие зад растенията? Зад растенията се крие цял един свят. Те като дойдоха до тази област, така направиха, че останаха там, завзеха място. Всички животни дойдоха отпосле, а човекът дойде най-после. [82]

### Животински свят

Животните си останаха животни благодарение на чрезмерното наблюдение на земята. По този начин те изгубиха най-благоприятните условия за своето развитие, изгубиха възхода на своята еволюция и са в един застой. Не се знае след колко хиляди години ще дойдат нови условия, да ги подемат нагоре. Човешката раса е вървяла в друга посока, различна от тази на животните. Творението е вървяло в две линии: всички онези същества, за които Провидението определи, че ще останат в своята еволюция, се казва, че са изоставени от Бога. Другите пък, които вървят напред в развитието си, се казва за тях, че Бог ги е подел. Всяко нещо, което е изоставено от Бога, подлежи на застой, лишено е от развитие. Другите пък, които са създадени от Бога, подлежат на развитие. За първите се казва, че Господ казал *да бъдат*, да им даде условия за живот, а за човека се казва, че Бог взел участие в неговото създаване и го направил с онези възможности, които са вложени в самия Него. И понеже човек е дошъл последен на Земята в своето Битие, то Бог искал да направи човека млад, да обича живота, да бъде полезен на животните; затова Бог взел от естеството на животните и вложил в човешкото естество. По тази причина човекът днес по необходимост носи в себе си животинското естество, носи и човешко естество. Та едновременно той се бори в две посоки с две мъчнотии – с един стремеж нагоре, към Бога, да изпълни Волята Божия; от друга страна, той се бори с противодействащите сили на цялото животинско царство и мисли само за земята. [83]

Аз се радвам сега, че започнаха вече да се явяват разни течения по-близки до природата, например вегетарианството, макар че и това не е правилно схващане за диетата, защото Природата е създавала всевъзможни храни и всеки трябва да се храни със специална



*Рафаел, 1518 г., „Създаването на животните“*

за своя организъм храна. Всеки човек, всеки народ, всяко общество трябва да си избере подходяща храна, която да дава най-добри резултати. Чрезмерното избиване на млекопитаещите животни създава аномалия в природата. Повечето болести се дължат на избиването на млекопитаещите и на птиците. Понеже с това избиване се спира тяхната еволюция, всички сили, които трябва да образуват тяхното благо, остават неизползвани и с това се явява един хаос, който е причина за разните болести. Знаете ли какво става след безразборното изтичане на тази животинска кръв? От изпаренията се образуват разни серуми и култури за вредоносните бактерии, от които идват всичките злини в органическия свят. За да се сложи равновесие в Природата, тя трябваше да отдели около 100,000,000 килограма кръв, за да се балансира тази на животните. Но днес, в тази война се пусна около 200,000,000 килограма човешка кръв. [84]

## Отношение към живите същества

Нека кокошката да живее, пък вие трябва да прогресирате, още сте останали много назад в своята еволюция. Тези кокошки са много прогресирали, не бива да страдат. Крушите, сливите ние ги ядем, за да прогресират. Всяко нещо, което прогресира чрез нашето ядене, то е Божественото. Всяко нещо, на което спираме неговия прогрес, то не трябва да се яде. И в преносен смисъл Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. Значи трябва да заменим човешкото месо със Словото. Словото, това са Неговите картофи, неговите плодове. [85]

За нисшите животни месната храна е необходима, но за един по-висок живот, какъвто е човешкият, месната храна е вредна. Тя спъва човека в процеса на неговата еволюция. С каквата храна се храни човек, такива елементи внася в кръвта си. Нечисто е месото на сегашните млекопитаещи, с които човек се храни. Като знае това, той трябва да пази чистотата на своята кръв, защото от нея зависи здравето, от нея зависи и психическото му състояние. [86]

На Земята ще започнем с малкото и ще свършим с великото. И Библията казва: „Най-първо Бог направил човека по свой образ и подобие“. аз няма да се спирам да ви обяснявам стиха. Той съдържа една велика окултна истина, която не може да се разкрие напълно. И второ, казва Библията, Бог направи човека от земя и пръст и вдъхна му живо дихание. Туй показва неговото произхождение – не на неговия дух, а произхождението на неговите страсти и желания и на неговия нисш ум, на животинското в него. Значи хората ще имат друга еволюция, ще тръгват по реда на минералите и растенията. [56]

Като ученици, вие трябва да знаете, че всяко цвете има своето велико предназначение. Щом е така, не късайте цветята безразборно. Късате ли ги, мачкате ли ги, и вие ще пострадате в известно отношение. За пример, ако откъснете един син цвят и го захвърлите, непременно ще загубите нещо от вярата си. Ако постъпите небрежно с някое жълто цвете, ще изгубите нещо в умствено от-

ношение. Ако смачкате някой червен цвят, животът ви ще се намали. Искате ли да се закачите с някое цвете, да му се порадвате, не го късайте, но го турете в една саксийка и постоянно го гледайте. Откъснете ли един цвят и го дадете на своята любима или на своя любим, вие му давате любов, която скоро ще увехне. [87]

Съвременните хора едва сега минават от детинство към юношество. Те са едва на 12-годишна възраст, свършили са курса на основното училище и влизат в първи прогимназиален клас. Като ученици в прогимназията, те ще започнат да учат да мислят, да говорят, да чувстват и да постъпват правилно. Това е наука, за изучаването на която са нужни хиляди години. [87]

### Изостаналите души

Маймуните са произлезли, след като човек е съгрешил. Учени-те хора, окултистите казват, че маймуните са изостанали, паднали души. След грехопадението на хората някои станаха маймуни. Окултистите поддържат, че маймуните са души, задържани в своята еволюция. [59]

Сегашният свят е пълен с души, останали назад в развитието си, т.е. останали назад от човешката еволюция, поради което не могат самостоятелно да се ползват от силите на природата. Едни от тях се намират в положението на просяци, които тропат по чуждите врати, да искат хляб; други са в положението на апаша, а трети – в положението на паразити. Като знаят слабостите на човека, те го използват, докато отнемат всичкото му богатство и сили. Като срещнат някой тщеславен човек, те започват да му нашепват, че е способен, даровит, може да заеме високо положение, да оправи света. Той се увлича от тези нашепвания и прави всичко възможно да стане министър, да оправи своя народ. Щом заеме желаното място, той започва да създава строги закони и наредби, с което си навлича много неприятели. След това тези същества пак му нашепват: „Откажи се от високия пост, ти се умори вече, нека други те заместят“. Той си дава оставката, доволен, че е свършил някаква работа за народа си. На негово място дохожда друг, но веднага започва да го преследва, дава го под съд, след което го туря в

замбор. Какво спечели той от високата си служба? Нищо особено, освен неприятности, мъчнотии и страдания.

### Ангелите

Ние трябва да бъдем скромни. Ангелите имат отлична култура – такава култура по своята чистота, за която ние може да имаме само смътно понятие. По някой път някой ангел може да гоиде на Земята, но те идват със специална мисия. И човешките души имат ръководители ангели, но те много рядко слизат. Не си правете илюзия! Ангелите слизат много рядко; не че не обичат да слизат, но имат много работа. Понеже човечеството е останало назад, те гледат да приготвят светии за тях. И ангелите, и те си имат еволюция, по която вървят; те приготвяват светии. И тъй, вие се приготвявате за светии. Туй не е за смях. „Светия“ значи проявяване, да можете да учите и да помагате. Та почти всички служби, които ангелите са имали, сега са заети от светии. Много малко ангели има сега тука, те се оттеглят в своя свят, там имат работа; някои от тях са много натоварени, натоварени са с управляване на слънчеви системи. Те няма да слязат да се занимават с Ивана, с Драгана. Важна работа имат! Те са същества чисти, крайно чисти, толкова нежни, че при тях ти не можеш да приближиш! Те са като пчелите, те болници нямат, лекари нямат, когато някой съгреси между тях, изведнъж го изхвърлят навънка. Опрощение няма там, никой не плаче, изведнъж го изхвърлят и го



Хана Шапиро, 2006 г.,  
„Ангел на бурята“



забравят. Тъй щото между нас има доста от тия паднали ангели; не са паднали ангели, но ангели без крила са те. Има едно предание, че когато хората паднали и дошли на Земята, изпратили 1,000,000 ангели тук, да дойдат да им помогнат. Те като дошли, видели човешките дъщери, които били много красиви, и взели, та се изпоженили за тях и останали на Земята. Та казва преданието: „Синовете Божи видели, че човешките дъщери са много красиви, и се задомили на Земята“. И като дошъл Христос, дошъл да каже на ангелите: „Вашата мисия беше да помогнете на човечеството, пък хората като дойдат до съзнание, нека те да спасяват другите с тия връзки“. [88]

„Ти срещал ли си ангел?“ Че Земята е пълна с ангели. Всеки ден се срещам само с ангели. Има ангели, които са като професори в университетата, има някои ангели като химици, трети като физици, други като проповедници, като тържавници, като офицери, като генерали и царе има ангели – на всякакви длъжности са назначени те... Ангелите, които изглеждат като хората, без крила, са добри, крайно разумни, разбират дълбокия смисъл на природните закони. Те имат грамадна сила, могат да се проектират със своите 25 милиона крила, като на аероплан. Те могат да хвърчат с бързина по-голяма от тази на светлината. В едно кратко време един ангел може да преброди пространството, да мине от една звезда на друга. Не че всички ангели са крайно разумни – и те са на степени помежду си, но в сравнение с хората те седят много по-високо. [89]

## Еволюция и общество

Голямото нещастие в сегашния свят е, че всички хора искат да видят пътя, по който тяхното щастие ще дойде. Това не е било досега. Никогa няма да бъде. Няма същество, което да е видяло пътя на своето щастие. Нито може да видите пътя на Любовта. Вие може да ходите по пътя, но няма същество, което досега да е видяло пътя на Любовта. Когато Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът“, показва пътя, по който човек трябва да мине в своята еволюция, но пътя на Любовта хората не виждат. Някой



мисли, че по пътя на Любовта ходи. Не е вярно. То е висока работа. Най-първо, Любовта не се нуждае от никакъв път. Тя сама прави своя път навсякъде. Всичко тя е направила. По какъв път ти ще ходиш? Тя не е път. Подобни са всичките нейни пътища. След като мине от едно място, тя го заличава и никога не можеш да познаеш откъде е минала. Как ще познаеш този път? [90]

## Расите

Трябва да знаете, че в човека има зародиши на две раси. Сегашният човек е роден от втората раса, направена от пръст и дух. Хората на първата раса са направени по образ и подобие Божие и вървят по друг път на еволюция. ... Сегашните ученици трябва да станат по образ и подобие Божие. И Христос казва, че трябва да служим на Бога с дух и истина. [13]

Има две раси в света: едната върви по пътя на Каина, по линията на майка си, втората върви по пътя на баща си. Писанието казва: „Вие сте чада на дявола“. Значи втората раса върви по пътя на Сита, т. е. по пътя на Адама, на баща си. Има мъже в света, които вървят по Каиновата линия, а други вървят по Ситовата линия. Тези, които вървят по линията на Каина, са непросветени мъже. Има и жени, които вървят по линията на Каина. Обаче има мъже и жени, които вървят по линията на Сита. Това са мъже и жени, които трябва да създадат новата религия. Тези мъже и жени, като се съединят в едно, ще образуват новата религия, новата култура. Като се съединят, те не трябва да питат какво ще стане със света. Те ще превъзпитат каиновите мъже и каиновите жени. Това ще бъде полето, върху което ще работите. [91]

Много предпотопни раси са изчезнали поради единствената причина, че са водили постоянни вътрешни борби. От всички тия многобройни раси сега са останали на Земята само пет, които са разбрали великия закон, че правото е на страната на оногова, който най-малко се противи. Това обаче не значи, че човек не трябва да отстоява своите права, но трябва да ги отстоява разумно, без излишни иждивения. Ако двама борци на полето на състезанията се унищожат взаимно, какво се добива от тази борба? Разбира се,

нищо. Но ако тия двама борци се вразумят и посветят силите си за своите близни, тогава всеки от тях ще покаже в какво седи неговото превъзходство и неговата сила. Кое е по-голямо изкуство: да запалиш една къща или да я съградиш? [9]

Това са външни неща, които аз ви обяснявам, посторонни въпроси са те. Те не са съществени. Българският тип съставлява само една форма, една фаза, но не е нещо кардинално. Нито пък английският тип, англосаксонският, нито даже цялата бяла раса. Ако разгледате петте раси, те се различават. В строежа на главата има разлика между бялата, жълтата, черната и червената раса. После, има една разлика в строежа на ръцете. Един китаец, каквото и да прави той, у него няма тия заложби, които има един от бялата раса, от арийската раса. Понеже в бялата раса, и във всяка раса, има вложено нещо ново, което в предишните раси го няма. И в следната раса, която ще дойде, и в нея ще има едно качество, което го няма в бялата. Това качество не може да се предаде на бялата раса. Бялата раса, за да го придобие, трябва да премине в шестата раса. Ти не можеш да имаш качества на шестата раса, ако не влезеш в тази раса. Един плод не може да има едни и същи качества, ако е вирял в топлия или в умерения пояс. В топлия пояс има повече условия за растене, отколкото в умерения пояс. Та, във всяка нова раса има повече и по-добри условия, отколкото в предната. [92]

Всички същества са еднакво надарени, но не са еднакво проявени. Значи има проявени и не проявени възможности. В това се състои разликата между хората, както и между всички живи същества. За да прояви своите възможности, човек се нуждае от Любов. Когато Любовта го посети, съзнанието му се пробужда, т.е. озарява се. Значи Любовта озарява съзнанието на различните същества според степенята на тяхното развитие. Рибите, птиците, млекопитаещите и хората са имали различни понятия за Любовта. Даже и хората от различните раси не са имали едно и също понятие за Любовта. Петте раси имат пет различни понятия за Любовта. Шестата раса, която ще дойде в бъдеще, ще има свършено ново разбиране за Любовта. [93]

Не се стремете да бъдете добри. Защо? Защото доброто е вложено във вас. Обаче застанете на страната на доброто. Това е

естественият път на човешкото развитие. Там, където доброто не е поставено за основа на живота, иде изграждането, разрушаването. С това се обяснява изчезването на човешки раси, на отделни народи, общества, семейства и индивиди. Само онези раси, народи, общества и семейства ще останат за вечни времена, които са поставили Божественото Начало за основа на живота. Иде ден, когато положението на цялото човечество ще се подобри. Как и кога ще стане това? Когато хората тръгнат по естествения път на развитие. [94]

Светът има един исторически развой. Има една космическа история на невидимия свят. В това отношение животът има едно велико предназначение – няма какво да се безпокуим. Всеки е изпратен на Земята като един малък служител, да допринесе нещо в този процес. Вие може би искате да станете велики, да се запомни името ви, да се запише на един паметник. Не е лошо да бъде записано името ви на паметник, да остане в историята, но още по-добре е то да бъде записано във великата история на живота. Но Христос казва: „Ако искаш слава, търси я в Бога“. И тъй, при този исторически процес, трябва да се изучава историята за развитието на народите. Ние знаем много малко за историята на първите народи, които са се явили на Земята. За първата раса ние имаме частични исторически данни, за лемурийците. Сегашните познания се отнасят повече за бялата раса, която върви в своя развой. Тази бяла раса се е развила в ред неща, тя се е развила в общества и в народи. Тя е организираща сегашните народи. От една страна имате англосаксонската раса – с англичаните, американците и германците, а от друга страна имате латинската раса – с италианците, испанците, французите. На трета страна имате славянската раса – с русите, поляците, чехи, сърби, българи и т. н. След тях има някои раси, изостанали главно от атлантите, каквито са монголите, които са останали назад в своята еволюция. Много от народите се намират в едно спящо състояние и днес европейците се стараят да ги събудят, но зависи как ще ги събудят. По този начин, както бялата раса събужда жълтата, ще се намери в много трудно положение.

Казвам: **Сега се иска приложение в живота.** Съвременните хора искат да изхитрят законите на природата, на живота, но

много пъти не сполучват. Природата е по-силна, по-умна, тя знае законите: ще завърти цилиндрите и ще ви разиграва. Обаче, изисква се едно историческо изучаване на природата. Не трябва да се изучава само индивидуалния живот. [95]

Да сторим, да проучим онова, което Бог е вложил у нас, в много широк смисъл. Това се отнася до всички, безразлично дали сте българин, англичанин, французин, германец, японец или китаец. Но японците и китайците трябва да прогресират, българите също трябва да прогресират. Бялата раса трябва да мине в една по-висока стадия на развитие. Това положение, в което тя сега се намира, ни най-малко не е последното. Лицето при бялата раса, в сравнение с лицата при другите раси, е доста добре устроено, но още далеч не е тъй симетрично и хармонично, както при бъдещите хора, които идат. Тези, новите хора аз ги наричам хора на любовта, хора на висшето съзнание, които искат да оправят света чрез любовта. Те казват, че благомото на всички хора трябва да бъде благо и на отделния човек. Трябва да се намери за това един начин. [96]

### Шестата раса

Има много фази на детство. Вие сте били деца като риби, вие сте били деца като птици, вие сте били деца на крави, на животни сте били деца. А сега сте вече деца на бялата раса. Две раси са минали. Вие сте били деца на лемурийската раса, после на атлантската раса, а сега сте деца на бялата раса – и още не сте поумнели. Сега остава да станете деца на Шестата раса. От една форма да влезете в нова форма. Сега трябва да разбирате Любовта не както белите я разбират, но както я разбира светещата раса – расата, в която вие ще се познавате и никога няма да нарушавате закона на Майка си, няма да нарушавате закона на Баща си, няма да нарушавате закона на Божия Дух, нито на Брата си. [97]

Първоначално човек е бил поставен в малки форми, от животинското царство, където предварително се е учил да пее. След като учил много време, той приел човешка форма и се проявил като добър певец. Човек върви към постепенно усъвършенстване, поради което е минал през всички форми на живота, като през школи. За

пример, той е минал през школата на минералите, на растенията, на рибите, на птиците, на млекопитаещите, докато е дошъл най-после до формата на човека. И тук той не спира, продължава да се развива. От бялата раса ще излезе Шестата, светеща раса, в която хората ще се различават от сегашните. Техните тела, очи, уши, нос, уста, ще бъдат другояче устроени. Съвременните хора виждат само това, което става пред тях, назад не виждат. Те не могат да предсказват бъдещето. Някои хора, у които интуицията е силно развита, предсказват бъдещето, но те са малко на брой. Хората от Шестата раса ще виждат на всички страни и посоки, ще виждат и бъдещето. Те ще виждат какво се крие в мозъка и в сърцето на човека. Стихът „няма нищо скрито-покрито в света“ ще бъде напълно оправдан за тях. Ако някой нервен човек отиде при тях, те няма да му говорят как да се лекува, но ще го бутнат на специално място по главата три пъти на ден: сутрин ще го бутнат с показалеца, на обяд – със средния пръст, вечер – с безименния, а някога, когато спи – с малкия пръст. Като пипат на специално място по главата в продължение на три месеца, той ще бъде съвършено здрав и разположен. [98]

**Помнете:** човешкият дух е минал през всички форми на живота и постепенно ги е напуснал, докато най-после е дошъл до последната – човешката форма. Той ги е напуснал външно, но не и вътрешно. Те и днес живеят в него. Той никога няма да се освободи от тях. Човек е минал и през различни раси: черна, червена, жълта, бяла – сегашната раса, но и в нея няма да остане. Бялата раса е петата. Идва времето на шестата раса, която носи новите и светли идеи. И в тази раса няма да остане завинаги. Целта на човека е да върви напред, да дойде до положението на ангел, да бъде господар на себе си и на вселената, да бъде истински съработник на Бога. На ангелите е дадена голяма власт – да управляват слънчевите системи. И човек подсъзнателно се стреми към тази власт, но като не е готов още за нея и не знае как да я постигне, той започва да управлява подобните си и се натъква на грешки и противоречия. С подобните си ще бъдеш като техен брат, докато дойдеш до положението на ангел, да управляваш и работиш заедно с Бога. И тъй, от гледището на великия закон на развитието, човек се намира в

преходно състояние, от което трябва да се освободи. Това значи да стане господар на себе си, сам да решава въпросите си, сам да действа и твори. [99]

Бог признава този ред, но Той ни най-малко не иска да го узакони. Бог не е узаконил тия касты, тези разделения между хората, които съществуват. Те са разделения, които ние сме образували. Че в една къща единият е мъж, другият е жена, а други са деца – това е един ред, който произтича от едно естество, понеже хората са паднали. Сегашният порядък произтича от едно отклонение от правата посока на човешкото развитие. Ние не сме в правия път на човешката еволюция. Туй трябва да го имаме предвид. Следователно силите, с които разполагаме, материалите, с които разполагаме, не са тъй чисти. И затуй всичките наши мисли са теории и понятия за живота. Има нещо, което е криво.

И в сегашния век иде нова епоха. Тя иде да изправи една погрешка, която някога е направена. Не е далече туй бъдеще, това с двете ръце мога да ви го подпиша. Ако не вярвате, чакайте и когато стане, ще видите, че е така. Иде един порядък в света, който вие всички ще видите. Всичките неправди, всичките тия противоречия – индивидуални, обществени, семейни, народни, на цялото човечество – всичко туй ще се оправи. Това е вътрешен процес, който ще се извърши от светлината, от слънцето, от въздуха, от водата, от храната, от окръжаващите хора. Този процес е вътрешен, не може да видим тънкостите, които стават. ... Но докато ние не завършим цялата еволюция на човеците, не може да излезем от това положение. [100]

## Братство

Ние виждаме как всички общества и народи работят за създаване на една братска връзка между всички хора, между мъже и жени, между младото поколение – навсякъде, в цялата християнска култура. Не само между християнските народи, но и между всички раси се работи за създаване на една вътрешна връзка между хората. Значи разумният свят вече работи и вие трябва да имате вяра, да станете членове на тези общества, без да чакате те да дойдат

при вас, но вие да отидете при тях. В Писанието е казано: „Които Ме търсят, те ще Ме намерят“. Какво значи това? Онези, които търсят Истината, те ще я намерят. [101]

Искаме сърца да се любят, хора, ред и законност във всеки един дом, във всяко училище – това се иска днес в света. Това е законът на еволюцията. ... Любош иска Бог, да се обичат всички като братя и сестри. Това са паметниците на бъдещето. В главата на всеки свещеник, на всеки проповедник, учител, майка, това трябва да се вътълпи: **братство и сестринство** трябва в света! И тогава ние ще влезнем в една нова философия – в нерационалните числа на висшата математика. Мога да ви разправам, но трябва да бъдете здрави, за да ви разправам. Има велика наука. [71]

И тъй, когато ние проучваме битието, проучваме всъщност оня велик принцип на Живота, който е произвел светлината, а светлината сама по себе си е произвела всички последващи живи форми в природата. И когато ние говорим, че трябва да бъдем носители на новите идеи, на всичко онова, което е възвишено и благородно, което служи за напредването на дома в неговата приготвителна работа, на обществото – в неговата организационна работа, на народа – в неговата растяща дейност, и на човечеството – в неговата еволюция, изпълнението на неговите висши идеали – да цъфне и завърже доброто в света, да се прояви висшият живот, да се зароди висшата мисъл, да се явят висшите характери в света, да се яви любовта в свръхсъзнанието на човека в своите безгранични прояви, да се подкрепи тази любов с Божествената Мъдрост, да се озари пътя на човешката душа със сиянието, което изтича от Истината, да се размерят границите на този стремеж с мярката на висшата Божествена Правда, да се тури вечното основание на Добродетелта, върху която всичко трябва да се съгради – ние разбираме, че трябва да се отворят големи и широки прозорци на човешкото знание, а не мазгали. [9]

Човека го очаква едно велико бъдеще. Сега той е в детинство, в зачатъчно състояние. Има да мине през много фази на своето развитие и ще има една отлична форма. Неговото съзнание ще се развие, ще има спомен за живеенето си на Земята; не само на Земята, но ще живее и на Венера, на Меркурий, че и на Слънцето. След



като завърши своята еволюция в Слънчевата система, ще иде на Сириус и там ще живее 250 милиарда години, и оттам ще иде на едно слънце, около което всички наши слънца се въртят – около него се въртят около 100 милиона слънца. Той ще иде там на гости, ще го посрещнат с венци. То ще бъде Царството Божие. [102]

Сега, ние не сме пратени да носим всичкият товар на света, но всички можем да бъдем съработници на онази велика Божествена идея, която сега работи за пресъздаването на сегашното общество, за здравето на бъдещото общество. За това работят най-разумните, най-силните общества, които са завършили своята еволюция, работят денонощно и подготвят условия за бъдещето. И какво мислите, тези кризи, които имаме, туй, което сега наричат икономически кризи, туй смущение между хората, тази неувереност – всичко това се дължи на вътрешни сили, които работят за събуждането на хората, за да им покажат новия път, по който те трябва да вървят. [103]

Животът трябва коренно да се пречисти, да се внесе в него вътрешно преобразуване. Аз не говоря за някаква революция между хората, но ще настане вътрешна промяна, в която Бог ще преобрази целия строй, ще освободи хората от техните дребнавости, които им пречат да се разбират като братя и сестри. Който разбере това нещо, ще го провери и ще се освободи от стария живот, от всички утайки на миналото. [34]

## Учените

Наблюдавайте каква промяна ще забележите в някой младеж, който е прекарал няколко години в странство, дето е бил в съприкосновение с видни учени, професори. Вие ще намерите промяна във външния му вид, в отношенията му с другите хора, в начина на мисленето и т.н. На какво се дължи тази промяна? На съприкосновението, което е имал с тия учени хора. Вие казвате: „Те са светски хора“. Не мислете така. Тия хора, които са дошли до едно голямо концентриране на мисълта си, до един пълен контакт с живата природа, имат и силно развит духовен живот. Мнозина от тия учени хора са окултни ученици, занимават се с окултна наука, но

външно не се изявяват, че са такива. Много от известните химици и физици се занимават с окултната наука и черпят своите знания направо от живата природа. Няма да цитирам имената на тия учени, но казвам, че такива са съществували и в древните времена, но съществуват и днес. [25]

Дъгата е най-добрият завет. И хората още не ходят по Новия завет. Те живеят допреди потопа, те живеят още преди дъгата да е съществувала. Не е съществувала, понеже водните капки не са били диференцирани, не са могли да отклоняват светлината. Защото дъгата се явява при известни условия, известно пречупване на светлината става. Явяването на дъгата е едно качество, когато спектърът е дошъл на Земята. Ние сега имаме половината дъга, още не виждаме цялата истина. Един ден, когато завършим своята еволюция, ще виждаме цялата дъга. [104]

## Езикът

Всеки език има свои особености. Например в еврейския език няма гласни букви. Евреите пишат само съгласни букви, а гласните се подразбират. Освен това евреите пишат отгясно наляво, а китайците пишат отгоре надолу. И двата начина на писане означават слизване, т.е. инволюционен път на движение. Българите, както и цялата бяла раса, пишат отляво надясно. Това е закон на еволюция, т.е. закон на възлизане.[105]

## Числата

И тъй, научете се да мислите по нов начин. Новият начин на мислене започва с отричане на аксиомата, че  $2 + 2 = 4$ . Като механическо твърдение е вярно, че  $2 + 2 = 4$ , обаче по новия начин на мислене  $2 + 2$  не е 4. Числото две представлява женски принцип, а числото четири – мъжки принцип. Значи две жени, събрани на едно място, не образуват един мъж. Като механически процес, 2 и 2 дава 4, но като психически процес 2 и 2 не е 4. Когато двойката се завърти 4 пъти около себе си във възходяща степен, ще се получи 4, т.е.

мъжкият, разумният принцип ще се прояви. Числото четири е закон на еволюция. Следователно, за да се докаже, че  $2 + 2 = 4$ , нужни са ред изчисления. Защото невъзможно е две жени да образуват един мъж. Когато се казва, че Бог извади едно ребро от Адам и създаде жената, това подразбира нещо метафизическо. [106]

Най-първо учителят ти предава единицата. Единицата е най-малкото число. Щом единицата е най-малкото число, две е по-голямо, три е още по-голямо. То е статично положение. Що е единица? Една идея. Що е двойка? Единица значи туй, което е създавало света. Две е туй, което внася противоречия в света. Ние сме сега в числото две. Всички се борите. Що е две? Значи имаш единица и ще научиш тази единица как да я разделиш на две. Искаш да направиш добро някому – ще разделиш това, което имаш, наполовина. Що е две? Да се научиш правилно да гадеш – колкото за тебе, толкова и за другите. Две е число на пълната справедливост. Три като влезе, съвсем друг закон е. Що е единица? Изворът, от който си излязъл. Що е две? Пътят, по който си тръгнал. Що е три? Мястото, до което си дошъл, най-близката станция. Що е четири? То е затвореният кръг. Въплътил си се тук, на Земята – като някой кон, ще се въртиш около един колец, ще обикаляш по един начин, после по друг начин. Ще вършееш харман, камшик ще има. Ще вършееш в една посока, после ще те обърнат на другата страна. Нали сте видели как вършеят, карат конете на една страна, после ги обръщат на другата. Това са обяснения. Единицата трябва да я разбираш основно, тя е Божията Любов. Двете е приложението на Любовта. Най-трудното число е то. За него Бог не се е произнесъл. В Писанието се казва за първия ден: „Видя Бог, че е добро“. За втория ден не се произнесе Бог. И за третия ден се казва, че видял Бог, че е добро. Само за втория ден не се е произнесъл. Като завършим нашата еволюция, като прегледа работата ни, ако Бог каже, че е видял, че е добро, то е вторият ден. Но ако не каже, пак ще дойдем да се учим. Докато Господ не се произнесе, работата на числото две не е завършена. Ние, хората, се намираме в един незавършен процес на двойката. Създадени сме в шестия ден – в закона на Любовта. Бог е дълготърпелив за всичките ни погрешки. Ако не бяхме създадени в шестия ден, щеше да бъде друго. Виждате животните, които не са създадени в шестия

ден, каква е съдбата им. Виждате и съдбата на дърветата. Всеки ден се определя съдбата на съществата, които са създадени в другите дни. Трябва да благодарим, че сме създадени в най-добрия ден, в шестия ден. По-добър ден е седмият ден, денят на почивката. То е великото бъдеще, когато минем пътя на Любовта и се научим да служим на Бога с Любав. Тогава ще влезем в седмия ден, да си починем, както Господ, и ще започнем новия свят. [107]

Числото 3 е един велик закон за проявяване на Божията Любав. Щом твоята мисъл и твоите чувства се съединят с Бога, те дават тъй наречената еволюция – развитие, проявяване, въздигане, усъвършенстване, разширяване на човешката душа. По пътя на това развитие човек трябва да разбере, да познае себе си. [108]

## Литературни източници

Текстовете са ползвани с помощта на електронната библиотека „Триъгълник“ ([www.triangle.bg](http://www.triangle.bg)). Благодарности към нейният създател – Огнян Кулев!

1. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Добри вестии“, 9 декември 1934.
2. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Развързано ще бъде на небето“, 14 юли 1935.
3. Дънов, Петър Константинов. *Пътят на ученика*. Сборни беседи от Учителя. София, 1996. Беседа „Духът на Господа“, 19 август 1927.
4. Дънов, Петър Константинов. *Бъдещото веруя на човечеството*. Сборни беседи (1933). София, 1995. Лекция „Едно звено“, 3 септември 1933.
5. Дънов, Петър Константинов. *Пътят на ученика*. Сборни беседи от Учителя. София, 1996. Лекция „Ще се превърне в радост“, 21 август 1927.
6. Дънов, Петър Константинов. *Обичайте и радвайте се*. Утринни Слова. Година IX (1939–1940). Том II. Първо издание. София, Издателство „Бяло Братство“, 1997. ISBN 954-8091-71-2. Лекция „Нови пътища“, 3 март 1940.
7. Георги Рагев. *Учителят говори*. София, Сайт „[www.beinsadouno.org](http://www.beinsadouno.org)“, 1997.
8. Дънов, Петър Константинов. *Духът и плътта*. Сила и Живот. Втора серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-48-X. Беседа „Стари и нови мехове“ 12 юли 1915.
9. *В Царството на Живата Природа*. Статии. Мултимедуен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998.
10. Дънов, Петър Константинов. *Солта*. Сила и Живот. Трета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 278 с. ISBN 954-9589-49-8. Беседа „Малкият закон“, 22 юни 1919 г.
11. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „Защо плачеш и кого търсиш?“, 21 февруари 1937.
12. Дънов, Петър Константинов. *Възкресение*. Неделни беседи. Дванадесета година (1932–1933). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 544 с. ISBN 954-9589-34-X. Беседа „Защо възкръсна“, 29 януари 1933.

13. Дънов, Петър Константинов. *Петимата братя*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Беседа „Първичната връзка“, 27 юни 1923 г.
14. Дънов, Петър Константинов. *Неразрешеното*. Общ окултен клас. Година VI (1926–1927). Том II. София, 1933. Лекция „Великата задача на човека“, 16 февруари. 1927.
15. Дънов, Петър Константинов. *Ето човекът!*. Сила и Живот. Първа серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 269 с. ISBN 954-9589-47-1. Беседа „Житното зърно“, 23 март 1914 г.
16. Дънов, Петър Константинов. *Като роди дете*. Неделни беседи (1940–1941). Том I. Първо издание. Стара Загора, Издателство „АСК-93“, 1998. 347 с. ISBN 954-9589-23-4. Беседа „Голямата радост“, 12 януари 1941.
17. Дънов, Петър Константинов. *Свещеният огън*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Отвън и отвътре“, 22 август 1926.
18. Дънов, Петър Константинов. *Петимата братя*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. лекция „Пътят на героите“, 6 януари 1928.
19. Дънов, Петър Константинов. *Духът и плътта*. Сила и Живот. Втора серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-48-X. Беседа „Великден“, 22 март 1915.
20. Дънов, Петър Константинов. *Постижимото*. Неделни беседи (1933–1934). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 432 с. ISBN 954-9589-40-4. Беседа „Слушай, сине Мой!“, 14 януари 1934.
21. Дънов, Петър Константинов. *Свещеният огън*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Ще се изкоренят“, 29 август 1926.
22. Дънов, Петър Константинов. *Вас ви нарекох приятели*. Неделни беседи (1935–1936). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 570 с. ISBN 954-9589-24-2. Беседа „Забравените неща“, 20 октомври 193.
23. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Ученикът трябва да разбира“, 12 юли 1923.
24. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Вяра и съмнение“, 17 юни 1923.

25. Дънов, Петър Константинов *Пътят на ученика*. Съборни беседи от Учителя. София, 1996. Беседа „Свещеният час“, 24 август 1927.
26. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „И видях ново небе и нова земя“, 18 октомври 1936.
27. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „Стана невидим“, 2 май 1937.
28. Дънов, Петър Константинов. Запалена свещ. Общ окултен клас. XVI година (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 659 с. ISBN 954-9589-27-7. Беседа „Ценности и възможности“, 21 юли 1937.
29. Дънов, Петър Константинов. *Вас ви нарекох приятели*. Неделни беседи (1935–1936). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 570 с. ISBN 954-9589-24-2. Беседа „Ще хвърля мрежата“, 13 октомври 1935.
30. Дънов, Петър Константинов. *Божественият импулс*. Общ окултен клас. XVII година (1937–1938). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 726 с. ISBN 954-9589-25-0. Лекция „Недоизказаното“, 8 декември 1937.
31. Дънов, Петър Константинов. *Възможни постижения*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Начертаният план“, 6 април 1927.
32. Дънов, Петър Константинов. *Вас ви нарекох приятели*. Неделни беседи (1935–1936). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 570 с. ISBN 954-9589-24-2. Беседа „Светило на тялото“, 19 април 1936.
33. Дънов, Петър Константинов. *Наука и възпитание*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998.
34. Дънов, Петър Константинов. *По образ и подобие*. Неделни беседи (1937–1938). Първо издание. София, Издателство „АСК-93“, 1998. 628 с. ISBN 954-9589-21-8. Беседа „Явих ви го!“ 6 февруари 1938.
35. Дънов, Петър Константинов. *Петимата братя*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Беседа „Братът на най-малките“, 1 януари 1917.
36. Дънов, Петър Константинов. *Силата на мисълта*. Общ окултен клас. Година XVIII (1938–1939). Том II. Първо издание. София, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998. 320 с. ISBN 954-9589-18-8. Лекция „Съобразителност и разумност“, 12 април 1939.



37. Дънов, Петър Константинов. Мултимедиаен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Реалности и сенки“, 11 март 1931.
38. Дънов, Петър Константинов. *Силата на мисълта*. Общ окултен клас. Година XVIII (1938–1939). Том II. Първо издание. София, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998, 320 с., ISBN 954-9589-18-8. Лекция „Музикална задача“, 24 май 1939.
39. Дънов, Петър Константинов. *Свещени думи на Учителя към ученика. Привет към ученика*. Източник: (Изгревът. Том XIV. София, 2002, 792 с., ISBN 954-9915-05-0).
40. Дънов, Петър Константинов. *Двата пътя*. Младежки окултен клас (1922). Първо оригинално издание. Кърджали, Издателска къща „Жануа-98“, 1999, 159 с., ISBN 954-9589-36-6. Лекция „Закон на движенията“, 12 април 1922.
41. Дънов, Петър Константинов. *Скръб и радост*. Младежки окултен клас. XVIII година (1938–1939). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999, 532 с. ISBN 954-9589-28-5. Лекция „Младост и старост“, 9 декември 1938.
42. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998, 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Лекция „Който сее и който жъне“, 25 ноември 1934.
43. Дънов, Петър Константинов. *Новият човек*. Неделни беседи. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2002, 352 с. ISBN 954-9589-58-7. Беседа „Огнената пещ“, 17 април 1921.
44. Дънов, Петър Константинов. *Благословен*. Неделни беседи (1941–1942). Първо издание. Кърджали, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998, 430 с. ISBN 954-9589-07-2. Беседа „В начало бе Словото“, 26 октомври 1941.
45. Дънов, Петър Константинов. *Защо твоите ученици ядат и пият*. Сила и Живот. Пета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000, 487 с. ISBN 954-9589-51-X. Беседа „Царството Божие“, 26 февруари 1922.
46. Дънов, Петър Константинов. *Братя и сестри на Христа*. Сила и Живот. Четвърта серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000, 317 с. ISBN 954-9589-50-1. Беседа „Ненаписаните закони“, 6 ноември 1921.
47. Дънов, Петър Константинов. *Защо твоите ученици ядат и пият*. Сила и Живот. Пета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000, 487 с. ISBN 954-9589-51-X. Беседа „Плевелите и пшеницата“, 22 януари 1922.

48. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедияен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Положителни и отрицателни сили в природата“, 6 октомври 1922.
49. Дънов, Петър Константинов. *Солта*. Сила и Живот. Трета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 278 с. ISBN 954-9589-49-8. Беседа „Двамата свидетели“, 16 ноември 1919.
50. Дънов, Петър Константинов. *Божественият импулс*. Общ окултен клас. XVII година (1937–1938). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 726 с. ISBN 954-9589-25-0. Лекция „Великото благо на живота“, 1 юни 1938.
51. Дънов, Петър Константинов. *Защо твоите ученици ядат и пият*. Сила и Живот. Пета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 487 с. ISBN 954-9589-51-X. Лекция „Какво трябва да искаме?“ 5 февруари 1922.
52. Дънов, Петър Константинов. *Ключът на живота*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Ключът на живота“, 22 август 1928.
53. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „И доведи тука сиромасите, и клосните, и хромите, и слепите!“, 3 януари 1937.
54. Дънов, Петър Константинов. *Братя и сестри на Христа*. Сила и Живот. Четвърта серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 317 с. ISBN 954-9589-50-1. Беседа „Сродните души“, 1 януари 1922 г.
55. Дънов, Петър Константинов. *Вас ви нарекох приятели*. Неделни беседи (1935–1936). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 570 с. ISBN 954-9589-24-2. Беседа „Всичко, което чух“ 19 януари 1936.
56. Дънов, Петър Константинов. *Защо твоите ученици ядат и пият*. Сила и Живот. Пета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 487 с. ISBN 954-9589-51-X. Беседа „Които вас приемат“, 26 март 1922.
57. Дънов, Петър Константинов. *Братя и сестри на Христа*. Сила и Живот. Четвърта серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 317 с. ISBN 954-9589-50-1. Беседа „Синът Божи“, 30 октомври 1921.
58. Дънов, Петър Константинов. *Братя и сестри на Христа*. Сила и Живот. Четвърта серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 317 с. ISBN 954-9589-50-1. Беседа „Тогаз те ще просветнат!“, 23 октомври 1921.

59. Дънов, Петър Константинов. *Възкресение*. Неделни беседи. Дванадесета година (1932–1933). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 544 с. ISBN 954-9589-34-X. Беседа „Духът дава живот“, 8 януари 1933.
60. Дънов, Петър Константинов. *Свещеният огън*. Мултимедиаен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Светлият път на Знанието“, 22 август 1926 г.
61. Дънов, Петър Константинов. *Силата на мисълта*. Общ окултен клас. Година XVIII (1938–1939). Том II. Първо издание. София, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998. 320 с. ISBN 954-9589-18-8. Лекция „Бог иска това“, 30 август 1939.
62. Дънов, Петър Константинов. *Вечният порядък*. Общ окултен клас. Година XIII (1933–1934). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 776 с. ISBN 954-9589-38-2. Лекция „Пътят към свободата“, 13 декември 1933.
63. Дънов, Петър Константинов. *Заветът на Любовта*. Беседи от Учителя, сържани в с. Мърчаево, на Витоша и на Изгрева. Последно слово (1944). Първо оригинално издание. Кърджали, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 384 с. ISBN 954-9589-45-5. Лекция „На фокус“, 15 ноември 1944.
64. Дънов, Петър Константинов. *Двата метода на природата*. Неделни беседи. Сила и Живот. Шеста серия (1923–1924). Том II. Второ фототипно издание. София, Издателска къща „Сонита-5“, 1998. ISBN 954-8646-28-5. Беседа „Господи, да прогледам!“, 9 март 1924.
65. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедиаен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Музиката – средство за концентриране“, 17 декември 1922.
66. Дънов, Петър Константинов. *Единственото богатство*. Общ окултен клас. XIX година (1939–1940). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-37-4. Лекция „Вътрешният господар“, 3 януари 1940.
67. Дънов, Петър Константинов. *Защо твоите ученици ядат и пият*. Сила и Живот. Пета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. ISBN 954-9589-51-X. Беседа „Ако пребъдете в Мене“ 18 юни 1922.
68. Дънов, Петър Константинов. *Добри и лоши условия*. Мултимедиаен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Елипса и парабола“, 27 юни 1928.
69. Дънов, Петър Константинов. *Трите живота*. Мултимедиаен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. лекция „Трите живота“, 24 февруари 1922.

70. Дънов, Учителят Петър. *Славата Божия, царството Божие и волята Божия*. Общ окултен клас. Година XVIII (1938–1939). Том I. Първо издание. София, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998. ISBN 954-9589-17-X. Лекция „Добри и лоши хора“, 16 ноември 1938.
71. Дънов, Петър Константинов. *Братя и сестри на Христа*. Сила и Живот. Четвърта серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. ISBN 954-9589-50-1. Лекция „Стани и опаша се!“, 11 декември 1921.
72. Дънов, Учителят Петър. *Силата на мисълта*. Общ окултен клас. Година XVIII (1938–1939). Том II. Първо издание. София, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998. 320 с. ISBN 954-9589-18-8. Лекция „Силата на мисълта“, 8 март 1939.
73. Дънов, Петър Константинов. *Двата пътя*. Младежки окултен клас (1922). Първо оригинално издание. Кърджали, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 159 с. ISBN 954-9589-36-6. Лекция „Положителни и отрицателни сили в ученика“, 5 юли 1922.
74. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Лекция „Оставете да растат наедно и цветете!“, 21 октомври 1934.
75. Дънов, Петър Константинов. *По образ и подобие*. Неделни беседи (1937–1938). Първо издание. София, Издателство „АСК-93“, 1998. ISBN 954-9589-21-8. Лекция „Разнообразието в живота“, 19 май 1933.
76. Дънов, Петър Константинов. *Добри и лоши условия*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Единство на съзнанието“, 25 юли 1928.
77. Дънов, Петър Константинов. *Бъдещото веруя на човечеството*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Едно звено“, 3 септември 1933 г.
78. Дънов, Петър Константинов. *Благословен*. Неделни беседи (1941–1942). Първо издание. Кърджали, Издателство „Уrania“ и Издателство „АСК-93“, 1998. ISBN 954-9589-07-2. Беседа „От Неговите ученици“, 19 октомври 1941.
79. Дънов, Петър Константинов. *Вас ви нарекох приятели*. Неделни беседи (1935–1936). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. ISBN 954-9589-24-2. Беседа „Знайното и незнайното“, 16 февруари 1936.
80. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Който слуша тези мои думи“, 3 март 1935.

81. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. лекция „Практическо приложение на окултната музика“, 26 ноември 1922.
82. Дънов, Петър Константинов. *Обичайте и радвайте се*. Утринни Слова. Година IX (1939–1940). Том II. Първо издание. София, Издателство „Бяло Братство“, 1997. ISBN 954-8091-71-2. Лекция „Нови пътища“, 3 март 1940.
83. Дънов, Петър Константинов. *Този е животът хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Всичко е възможно“, 4 ноември 1934.
84. Дънов, Петър Константинов. *Солта*. Сила и Живот. Трета серия. Първо фототипно издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 278 с. ISBN 954-9589-49-8. Беседа „Старият книжник“, 29 юни 1919.
85. Дънов, Петър Константинов. *Съгласуване на мислите*. Утринни Слова. Десета година (1940–1941). Първо издание. София, Издателство „АСК-93“ и Издателство „Уrania“, 1998. ISBN 954-9589-06-4. Лекция „Съгласуване на мислите“, 29 септември 1940.
86. Дънов, Петър Константинов. *Трите родословия*. Утринни Слова (1935–1936). Първо издание по оригинал. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. ISBN 954-9589-41-2. Лекция „Четирите качества“, 3 май 1936.
87. Дънов, Петър Константинов. *Двигатели в живота*. Беседи, гържани при Седемте рилски езера през лятото на 1938 г. Първо издание. София, 1938. Беседа „Нови пътища“, 7 август 1938.
88. Дънов, Петър Константинов. *Окултни лекции*. Мултимедияен компактдиск Петър Дънов. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. лекция „Практическо приложение на окултната музика“, 26 ноември 1922.
89. Дънов, Петър Константинов. *Този е животът хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Да обичаш и да те обичат“, 7 април 1935.
90. Дънов, Петър Константинов. *Възпитанието*. Неделни беседи. Двадесета година (1940–1941). Том II. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-42-0. Беседа „Единствената похвала“, 15 юни 1941.
91. Дънов, Петър Константинов. *Този е животът хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. ISBN 954-9589-16-1. Лекция „Блажен, който яде хляб в Царството Божие“, 21 юли 1935.
92. Дънов, Учителят Петър. *Вечният порядък*. Общ окултен клас. Година XIII (1933–1934). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 776 с.

ISBN 954-9589-38-2. Лекция „Даване – вземане. Скъпоценният камък“, 7 март 1934.

93. Дънов, Петър Константинов. *Божествен и човешки свят*. Мултимедуен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Магическата сила на Любовта“, 15 август 1940.

94. Дънов, Петър Константинов. *Трите родословия*. Утринни Слова (1935–1936). Първо издание по оригинал. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. 592 с. ISBN 954-9589-41-2. Лекция „Знайният Бог“, 5 януари 1936.

95. Дънов, Петър Константинов. *Този е живият хляб*. Неделни беседи (1934–1935). Първо издание. Кърджали, Издателство „АСК-93“, 1998. 692 с. ISBN 954-9589-16-1. Беседа „Животът е по-драгоценен“, 18 ноември 1934.

96. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „Да сторя“, 31 януари 1937.

97. Дънов, Петър Константинов. *Новото разбиране на връзката в живота*. Утринни Слова (1933–1934). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 2000. ISBN 954-9589-43-9. Лекция „Трите изпита“, 26 август 1934.

98. Дънов, Петър Константинов. *Възпитанието*. Неделни беседи. Двадесета година (1940–1941). Том II. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-42-0. Лекция „Двама или трима“, 14 септември 1941.

99. Дънов, Петър Константинов. *Събуждане*. Мултимедуен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998.

100. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „Елате да разсъждаваме“ 30 май 1937.

101. Дънов, Петър Константинов. *Най-голям в Царството небесно*. Неделни беседи (1936–1937). Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 672 с. ISBN 954-9589-32-3. Беседа „Лотовата жена“, 21 март 1937.

102. Дънов, Петър Константинов. *Възпитанието*. Неделни беседи. Двадесета година (1940–1941). Том II. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-42-0. Беседа „Възелът“, 7 септември 1941.

103. Дънов, Петър Константинов. *Постижимото*. Неделни беседи (1933–1934). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. ISBN 954-9589-40-4. Лекция „Ще се зарадва“, 15 октомври 1933.

104. Дънов, Петър Константинов. *Възкресение*. Неделни беседи. Дванадесета година (1932–1933). Том I. Първо издание. София, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 544 с. ISBN 954-9589-34-X. Беседа „Възведен биде“, 9 октомври 1932.
105. Дънов, Петър Константинов. *Абсолютната Истина*. Мултимедиен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Постоянна благодарност“, 29 май 1932.
106. Дънов, Петър Константинов. *Добри и лоши условия*. Мултимедиен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Задна стража“, 20 юни 1928.
107. Дънов, Петър Константинов. *Плодовете на Любовта*. Утринни Слова. Година XII (1942–1943). Том II. Първо издание. София, Издателство „Бяло Братство“ и Издателство „Урания“, 1997. ISBN 954-8091-75-5. Лекция „Четириите струни“, 11 юли 1943.
108. Дънов, Петър Константинов. *Петимата братя*. Мултимедиен компактдиск „Петър Дънов“. София, Издателска къща „Хелиопол“, 1998. Лекция „Разпятаго търсите“, 10 юни 1923.



